ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 10, Ἐξάμηνος » 5
ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 12, Ἐξάμηνος » 7
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Ι' ΑΡΙΘ. 482
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 26ῃ Ἰουνίου 1915.

ΖΗΤΩ Η ΕΝΩΣΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΥΧΗ

Ὁ Ἑλληνισμὸς αἴνους καὶ εὐχαριστίας ἀναπέμπει πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν εὐδοκήσαντα ὅπως ἀποτρέψῃ ἀνεπανόρθωτον ἐθνικὴν συμφορὰν διὰ τῆς ἀπὸ μεγίστου κινδύνου σωτηρίας τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, δικαιοῦται δὲ νὰ προσδοκᾷ καὶ ἀξιοῖ παρὰ τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν τοῦ ἔθνους εἴτε ἐν τῇ Κυβερνήσει εἴτε ἐν τῇ Ἀντιπολιτεύσει, ὅπως ἑνούμενοι περιστοιχίσωσι τὸν βασιλικὸν θρόνον καὶ ὑπὸ τὴν ὑπερτάτην ἡγεσίαν συνετοῦ καὶ ὑπερόχου Ἄνακτος ἐπαγρυπνῶσι καὶ περιφρουρῶσι τὴν Ἑλλάδα καὶ μετ' αὐτῆς τὸν Ἑλληνισμὸν ἀπὸ τῶν ἐπικρεμασθέντων κινδύνων ἐκ τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου.

Ὁ πόλεμος οὗτος, πλήν τινων ἐξαιρέσεων, οὐδὲν ἔχει ἐλατήριον ἠθικὸν καὶ οὐδεμίαν σχέσιν πρὸς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἔμβλημα καὶ σύνθημά του εἶνε τὸ συμφέρον ἀπὸ τὴν εἰδεχθεστέραν καὶ εὐτελεστέραν ὑλικὴν μορφήν του, καὶ εἰς τὸ τέρμα του πρόκειται ἔπαθλον ἡ δεσποτικὴ κυριαρχία τοῦ κόσμου ὑπὸ τῶν νικητῶν.

Ἡ ἱστορία ἅπαξ ἔτι ἀντιγράφει ἑαυτὴν, καὶ τοῦτο μετὰ περίοδον ἑνὸς ἀκριβῶς αἰῶνος, ἀλλ' ὑπὸ νέας καὶ διαφόρους ὅλως συνθήκας καὶ περιστάσεις.

Τῷ 1814 συνετρίβη ἐν Βατερλῷ, ὅπου καὶ σήμερον μαίνεται ὁ φονικώτατος πόλεμος, συνετρίβη λέγομεν ὁ ὑπὸ τὸν Μ. Ναπολέοντα τέως ἀήττητος στρατὸς τῆς Γαλλίας καὶ ἡ ἀνθρωπότης ἀπηλλάγη τρομεροῦ ἐφιάλτου, ὅστις ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἶχε δεσμεύσει τὴν νίκην ἐπὶ τοῦ ἅρματός του καὶ περιέφερεν αὐτὴν ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν καὶ ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἐκθρονίζων βασιλεῖς, ἀνατρέπτων βασίλεια καὶ ὑποτάσσων ξένους καὶ ἀλλοφύλους λαοὺς, ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος, ἃς ἐσυμβόλιζεν ἡ τρίχρους σημαία τῆς Γαλλίας.

Ὁ κοινὸς κίνδυνος ἥνωσε τότε πάσας τὰς μεγάλας Δυνάμεις κατὰ τοῦ κοινοῦ καὶ φοβερωτάτου ἐχθροῦ, τοῦ Μ. Ναπολέοντος, ὅστις ἐν τέλει ὑπέκυψε κατὰ κράτος ἡττηθεὶς ἐν Βατερλῷ καὶ παραδοθεὶς ἐν τέλει εἰς τὴν διάκρισιν τῆς Μ. Βρεττανίας.

Τῷ 1914, μετὰ ἕνα ἀκριβῶς αἰῶνα ἐξερράγη νέος πανευρωπαϊκὸς πόλεμος πασῶν τῶν λοιπῶν Μ. Δυνάμεων κατὰ τῶν δύο Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρουγγαρίας, ὧν οἱ Μονάρχαι καὶ οἱ Σύμβουλοι τούτων ἐπίκαιρον ἐθεώρησαν ὅπως ἡνωμένοι ξιφουλκήσωσι κατὰ τῶν λοιπῶν Δυνάμεων ἐπιδιώκοντες τὴν κυριαρχίαν τοῦ κόσμου καὶ προλαμβάνοντες τοὺς ἀπὸ τῆς ἀναδιοργανουμένης στρατιωτικῶς ἀχανοῦς Ρωσσίας κινδύνους.

Ὁ Κάϊζερ, ὁ πρωτουργὸς καὶ γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ ἀπαισιωτάτου καὶ φονικωτάτου τῶν πολέμων, ὡς ἀρχὴν διεκήρυξεν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὰ παγκόσμια συμφέροντα τῆς Γερμανίας καὶ τὴν παγκόσμιον ἐπικράτησιν αὐτῆς ἐπὶ ζημίᾳ καὶ κινδύνῳ τῶν Μ. Δυνάμεων, αἵτινες βαθμηδὸν πᾶσαι συνησπίσθησαν κατ' αὐτῆς καὶ τῆς Αὐστρουγγαρίας.

Ἀπὸ τῆς ἑτέρας μερίδος ἐξηγγέλθησαν καὶ διεκηρύχθησαν ἅπαξ ἔτι αἱ ἀρχαὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῶν μικρῶν λαῶν καὶ ἐθνῶν, καὶ πάντες προσεκλήθησαν ὅπως συνασπισθῶσι κατὰ τοῦ Αὐστρογερμανικοῦ κινδύνου.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι αἱ δύο Κεντρικαὶ Αὐτοκρατορίαι ὑπέχουσιν ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην τοῦ ἀγριωτάτου καὶ φονικωτάτου τῶν πολέμων, καὶ μέγιστον διατρέχουσι κίνδυνον ἡττημένοι καὶ οὐδέτεροι ἀπὸ τῶν δύο τούτων ἐγωϊστικῶν καὶ κατακτητικῶν Αὐτοκρατοριῶν.

Οὐχ ἧττον, παρὰ τὰς διακηρυχθείσας καὶ διαλαληθείσας ἀρχὰς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου τῶν μικρῶν λαῶν καὶ ἐθνῶν, μέγαν διατρέχουσι ταῦτα κίνδυνον καὶ ἀπὸ τῶν ἀντιπάλων καὶ πολεμίων αὐτῶν τῆς Τετραπλῆς ἤδη Συνεννοήσεως. Ρωσσία ἰδίᾳ καὶ Ἰταλία φαίνονται αἱ μᾶλλον ἄπληστοι κατακτήσεων καὶ διώκτριαι πάντων τῶν μικρῶν καὶ ἀδυνάτων ἐθνῶν.

Μετὰ τὰ λαμπρὰ καὶ ἀθάνατα τρόπαια τοῦ Στρατηλάτου Ἀπελευθερωτοῦ Βασιλέως ἀνὰ τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν κατὰ δύο προαιωνίων ἐχθρῶν, ἡ ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη θὰ ἦνε ἀΐδιος καὶ ἀνεξίτιλος ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τῇ ἀποτροπῇ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τῶν μεγίστων κινδύνων εἰς οὓς ἐξέθετεν αὐτὴν ὁ κ. Βενιζέλος ἐξωθῶν εἰς νέον πόλεμον, ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως τοῦ ὁποίου πάντα τὰ μικρὰ ἔθνη καὶ μάλιστα τὰ Βαλκανικὰ τὸν μέγιστον διατρέχουσι κίνδυνον, ἰδιαίτατα δὲ ἡ Ἑλλὰς, ὁπουδήποτε ἤθελε κλίνει ἡ νίκη.

Τοῦτο εὐτυχῶς φαίνεται κατανοούμενον ἐν Ἑλλάδι ὁσημέραι, καὶ ἂν ἐπικρατῇ ἔτι ἀμφιβολία καὶ δισταγμὸς, τοῦτον ἐμβάλλει ἡ ἄχαρις καὶ ἀηδὴς κομματικὴ καὶ πολιτικὴ ἀντίθεσις καὶ διχοστασία καὶ ἔρις τῶν ἀντιπάλων πολιτικῶν μερίδων καὶ τῶν ἡγετῶν αὐτῶν.

Εἶνε μέγα δυστύχημα διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ὅτι κατὰ τὴν κρισιμωτάτην σήμερον περίοδον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου αἱ πολιτικαὶ δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος εἶνε διῃρημέναι καὶ ἀντίθετοι ἀντὶ νὰ ὦσιν ἡνωμέναι καὶ ἄγρυπνοι.

Ὁ κ. Βενιζέλος παρεσύρθη ὑπὸ τῆς αἰσιοδοξίας του καὶ τῶν ἐπαγγελιῶν καὶ διαβεβαιώσεων τῶν Συμμάχων τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως περὶ τῆς ἀμέσου ἐκβιάσεως τῶν Πορθμῶν καὶ τῆς κατοχῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τοῦτο διότι ἠγνόει τὰς στρατηγικὰς καὶ ὀχυρωτικὰς δυσχερείας τοῦ ἐγχειρήματος, αἵτινες οὔτε τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον οὔτε τὸ Ἐπιτελεῖόν του διέλαθον.

Ἡ ἐξέλιξις τῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τῶν Πορθμῶν ἐδικαίωσαν τὸν Βασιλέα καὶ αἱ ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ πολέμου διαθρυληθεῖσαι γνῶμαι τοῦ Ἑλλην. Ἐπιτελείου περὶ τῶν ἀηττήτων δυνάμεων τῆς Γερμανίας ἐπαληθεύσουσι δυστυχῶς καὶ αὗται μέχρι σήμερον.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἔχει μέγα καὶ ἔνδοξον πολιτικὸν παρελθὸν καὶ κατέλαβεν ὑπέροχον θέσιν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Ἱστορίᾳ ὥστε νὰ μὴ φοβῆται, ὅτι θὰ ἐξέπιπτεν, ἂν ἀνωμολόγει τὴν πλάνην του καὶ τὴν ἧττάν του ἐν τῷ προκειμένῳ ζητήματι, καὶ τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ νικητὴς αὐτοῦ τυγχάνει ὁ ἔνδοξος Στρατηλάτης καὶ ἀπελευθερωτὴς Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος.

Πρὸς τί αἱ ἀντεγκλήσεις καὶ αἱ κατηγορίαι καὶ αἱ ὕβρεις κατ' ἀλλήλων, αἱ τείνουσαι νὰ ἐμπνεύσωσι τὸν πανικὸν εἰς τὸ ἔθνος ὅλον καὶ τὴν δυσπιστίαν καὶ ἀμφιβολίαν αὐτοῦ πρὸς τὸν μέγαν καὶ ἔνδοξον Βασιλέα του καὶ τοὺς κορυφαίους πολιτικοὺς ἄνδρας αὐτοῦ.

Τὶς θὰ διενοεῖτο νὰ θέσῃ ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν, ὥστε νὰ ὑποπτεύσῃ ὅτι ἄλλη σκέψις καὶ ἄλλη βουλὴ ἢ τὰ ὕψιστα συμφέροντα καὶ τὰ εὐγενέστατα ἰδανικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ὑπηγόρευσαν εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὴν ἄρνησιν ὅπως ἐπιτρέψῃ ἐκστρατείαν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον καὶ τὴν Θρακικὴν Χερσόνησον;

Τὶς θὰ διενοεῖτό ποτε ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐπισπεύδων τὴν ἔξοδον τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος ἄλλο τι ἐπόθει καὶ ἐπεδίωκεν ἢ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἑλληνισμοῦ;

Τίς ποτε Ἕλλην θὰ ὑπώπτευεν ὅτι ὁ κ. Γούναρης καὶ οἱ περὶ αὐτὸν Ἕλληνες Ὑπουργοὶ, οἱ ταχθέντες ὡς σύμβουλοι τοῦ Βασιλέως καὶ ἀναλαβόντες τὴν εὐθύνην τῆς περαιτέρω οὐδετερότητος τῆς Ἑλλάδος ἐπίστευον καὶ ἐπεδίωκον οὐδὲν ἄλλο εἰμὴ τὴν προφύλαξιν καὶ σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ μεγίστων κινδύνων συμφωνοῦντες πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Βασιλέως;

Ξένοι καὶ ἡμέτεροι ἱστορικοὶ, φίλοι καὶ ἐχθροὶ ὡμολόγησαν ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν πολιορκίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παρὰ τὰς φλογερὰς καὶ ἐμπαθεῖς διχονοίας καὶ ἀντιθέσεις τῶν πολιτῶν καὶ τῶν πολιτικῶν τότε, οὐδεὶς ἀπολύτως οὐδεὶς πολίτης ἐγένετο προδότης. Καὶ ἡ ἱστορία ὅλη τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος διδάσκει ὅτι οὐδείς ποτε τούτων ἐφωράθη καταχραστὴς τῶν δημοσίων καὶ σφετεριστὴς, καὶ ὅσοι τούτων ἤρξαντο πολιτευόμενοι πλούσιοι ἀπηλλάγησαν πένητες, καὶ οἱ πένητες τούτων παρέμειναν πένητες μέχρι τέλους τοῦ βίου αὐτῶν.

Πρὸς τί ἡ ἀτάσθαλος καὶ κακοήθης δημοσιογραφία πειρᾶται νὰ κηλιδώσῃ τὸν ἀκηλίδωτον καὶ ἄτρωτον χαρακτῆρα τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ ἐν κρισιμωτάτοις καιροῖς νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν δυσπιστίαν καὶ τὴν διαίρεσιν εἰς τὸ ἔθνος;

Ἐν Γαλλίᾳ, ὅτε ἡ ὑπὸ τὸν Κλοῦκ στρατιὰ μετὰ χειμαρρώδους ὁρμῆς ἐφέρετο κατὰ τῶν Παρισίων, πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ ἀντιθέσεις ἡνώθησαν καὶ συνησπίσθησαν κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ καὶ τοῦ μεγίστου ἐθνικοῦ κινδύνου καὶ ἀπεσόβησαν αὐτόν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸ τῆς δυσμενοῦς ἐξελίξεως τοῦ πολέμου ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην οἱ κυβερνῆται αὐτῆς ὅπως συμμερισθῶσι τὴν εὐθύνην μετὰ τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων αὐτῶν, καὶ οἱ τελευταῖοι πατριωτικώτατα καὶ ἐντιμότατα πολιτευόμενοι ἀπεδέξαντο τὴν πρότασιν, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἀνεσχηματίσθη συγκροτηθὲν ἐκ τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν πασῶν τῶν κομματικῶν ἀποχρώσεων, ἵνα τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος διατελῇ ἡνωμένον καὶ ἀπερίσπαστον καὶ μετ' ἐμπιστοσύνης ἀποβλέπῃ περὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς πατρίδος του.

Ἡ Ἑλλὰς σήμερον διατελεῖ μετὰ τῶν ἄλλων οὐδετέρων Βαλκανικῶν κρατῶν ἐν κινδύνῳ καθ' οἱανδήποτε ἔκβασιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου τῶν δύο Συμμαχικῶν συνδυασμῶν, καὶ τὸν κίνδυνον τοῦτον ὀφείλουσι ν' ἀντιμετωπίσωσι καὶ ἀποκρούσωσιν ἡνωμέναι περὶ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ κορυφαὶ καὶ μετ' αὐτῶν σύμπαν τὸ Ἑλληνικόν.

Τοῦτο προσδοκᾷ καὶ ἀξιοῖ ὁ Ἑλληνισμὸς παρὰ τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν τοῦ ἔθνους ποιούμενος ἔκκλησιν εἰς τὴν πολιτικὴν σύνεσιν πάντων καὶ τὴν ἀκραιφνῆ φιλοπατρίαν αὐτῶν.

ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ὁ ἀττικὸς τύπος εἰς δύο ἀντίπαλα στρατόπεδα τεταγμένος ἐξακολουθεῖ τὴν ἄχαριν πολεμικὴν, ἐν τῇ ὁποίᾳ δυστυχῶς ἀναμιγνύονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν κορυφαίων πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἀπεστρέφομεν δὲ τὸ πρόσωπον ἀπὸ ταύτης ὡς καὶ τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, ἂν μὴ ἐν τῇ πολεμικῇ ταύτῃ ἀναφέροντο δηλώσεις καὶ γνῶμαι διάφοροι καὶ ἀντίθετοι κορυφαίων πολιτικῶν ἐν τῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει καὶ τοῦτο περὶ σπουδαιοτάτων ζητημάτων ἐθνικῶν, ἅτινα ἀξιοῦσιν ὅλην τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Εἰς ἀντιπολιτευομένας ἐφημερίδας ἐδημοσιεύθησαν τῇ προπαρελθούσῃ Κυριακῇ δηλώσεις ἐξ ὀνόματος τοῦ κ. Βενιζέλου γενόμεναι δῆθεν ἐν συνεντεύξει μετὰ πολιτικοῦ του φίλου ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς καταστάσεως καθ' ἃς φέρεται εἰπὼν οὗτος τοιάδε:

«Μὲ τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἠκολούθησεν ἡ Κυβέρνησις, δὲν ἔχομεν τώρα οὔτε ἕνα φίλον εἰς τὸν κόσμον, εἴμεθα ἐντελῶς ἀπομεμονωμένοι. Δυσηρέστησαν τὰς Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ, καὶ ἐνῷ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἐμοῦ αἱ Δυνάμεις ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς καὶ ἐπισημότατα ἐδήλωσαν, ὅτι οὐδεμίαν ἔχουν ἀξίωσιν νὰ κάμῃ ἡ Ἑλλὰς οἱανδήποτε παραχώρησιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν— καὶ τοῦτο ἦτο μέγα κέρδος δι' ἡμᾶς — τώρα αἱ Δυνάμεις αὐταὶ ὑπάσχονται εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὴν μεσολάβησίν των, ὅπως λάβῃ ὅλην τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν. Τοῦτο δὲν σημαίνει, βέβαια, ὅτι αἱ Δυνάμεις ἐκεῖναι θὰ δώσουν εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὴν Ἀν. Μακεδονίαν, διότι δὲν τὴν ἔχουν αὐταί, τὴν ἔχομεν ἡμεῖς, σημαίνει ὅμως ὅτι δὲν θὰ ἔχουν ἀντίρρησιν ἐὰν μᾶς ἐπιτρέψῃ ἡ Βουλγαρία. Πρέπει ἑπομένως, κατὰ τὴν γνώμην μου, ν' ἀναμένωμεν τὸν πόλεμον ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρίας καὶ πρέπει νὰ εἴμεθα ἕτοιμοι στρατιωτικῶς, ἕτοιμοι οἰκονομικῶς, χρειαζόμενοι 1 1)2 ἑκατομμύριον δραχμῶν τὴν ἡμέραν, 45 ἑκατομμύρια τὸν μῆνα κατ' ἐλάχιστον ὅρον, ἔχοντες ἤδη τὰς Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ δυσμενεῖς.

«Ἂν δὲν εἴχομεν ἀπομονωθῇ θὰ ἦσαν διαφορετικὰ τὰ πράγματα. Ἐνῷ τώρα φοβοῦμαι συμφορὰς καὶ δὲν εἶνε δίκαιον πρᾶγμα νὰ τὰς ὑποστῶμεν ἐν τῷ ὀνόματί μου, εἶνε ἑπομένως πιθανόν, ὅτι δὲν θὰ δεχθῶ νὰ σχηματίσω Κυβέρνησιν, διότι δίκαιον εἶνε νὰ ἐπέλθουν αἱ συμφοραὶ εἰς τὸ ὄνομα τῶν παραιτίων, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς δὲν θέλουν νὰ ἴδουν τί ἐπάθομεν εἰς τὸ διάστημα τῶν τριῶν μηνῶν. Εἰς τὴν Βουλὴν ὅμως θὰ τὰ ἐξηγήσω ὅλα, ὅτα λεπτομερῶς.»

Ἀκολούθως ἐπὶ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Ράλλη ὁ κ. Βενιζέλος φέρεται εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Δὲν εἶνε καθόλου ἀληθὲς ὅτι, ὅταν ἔγειναν τὰ Ἀνακτορικὰ Συμβούλια καὶ παρῃτήθην, ἐνόμιζον ὅτι θὰ πέσουν τὰ Δαρδανέλλια. Δὲν εἶνε καθόλου ἀληθὲς τοῦτο. Εἶχον μάλιστα τότε τὴν γνώμην, τὴν ὁποίαν δὲν ἔκρυπτον, ὅτι ἡ ἐπιχείρησις ἐκείνη ἦτο κακῶς, πολὺ κακῶς ὠργανωμένη τότε. Ἡ πολιτική μου δὲν εἶχε καθόλου βάσιν τὴν ἐπιχείρησιν κατὰ τῶν Δαρδανελλίων. Ἡ πολιτική μου εἶχε σκοπὸν νὰ μὴ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν φοβερὰν καὶ ἀπειλητικὴν ἀπομόνωσιν, εἰς ἣν εὑρισκόμεθα τώρα. Ἀλλὰ θὰ τὰ ἐξηγήσω εἰς τὴν Βουλὴν ὅλα».

Ὁ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΔΙΑΨΕΥΔΕΙ

Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος διαψεύδει τὰς ἀποδιδομένας αὐτῷ ἀνωτέρω γνώμας, δηλώσας ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκ Μιτυλήνης εἰς Ἀθήνας ἀφίξεώς του πρὸς οὐδένα ὡμίλησε περὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΡΑΛΛΗ

Ὁ κ. Ράλλης, ἀπαντῶν εἰς τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ κ. Βενιζέλου ὡς πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν κατὰ τῶν Δαρδανελλίων, ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

—Θὰ ἀναμείνωμεν ἀνυπομόνως τὰς ἐν τῇ Βουλῇ ἐξηγήσεις τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦδε δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε κατὰ τὰ Ἀνακτορικὰ Συμβούλια τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἐπιχείρησις ἐκείνη κατὰ τῶν Δαρδανελλίων ἦτο κακῶς, πολὺ κακῶς ὠργανωμένη τότε, ὡς λέγει, **τὴν γνώμην του ταύτην ἐπιμελῶς ἀπέρκυψεν εἰς τὰ ἀνακτορικὰ συμβούλια, οὐδεμίαν ποιησάμενος κἂν νύξιν περὶ αὐτῆς, οὐδὲ ἄλλως πως ἐξωτερίκευσεν αὐτήν.** Καὶ ἀντιθέτως, ὅτε ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς παρεμπιπτόντως εἰς τὴν γενικὴν συζήτησιν, ἀφορῶσαν ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς ἐκ τῆς Βουλγαρίας κινδύνους, κατόπιν τῆς ἐξόδου ἡμῶν ἐκ τῆς οὐδετερότητος, ἔθηκε τὸ ἐρώτημα:

—Πρόκειται περὶ σοβαρᾶς κατὰ τῶν Δαρδανελλίων ἐπιχειρήσεως; Ὁ κ. Βενιζέλος ἐτήρησεν ἄκραν σιγήν. Ὑπὲρ τῆς γνώμης αὐτοῦ περὶ τῆς ἀμέσου ἀνάγκης τῆς ἐξόδου ἡμῶν ἐκ τῆς οὐδετερότητος ἐπεκαλέσθη ὁ κ. Βενιζέλος ἐν τῷ Ἀνακτορικῷ Συμβουλίῳ δύο κυρίως τηλεγραφήματα, τὸ ἓν ἐκ Πετρουπόλεως καὶ τὸ ἕτερον ἐκ Βουκουρεστίου, τὰ ὁποῖα, λόγῳ τῆς ἀπαφασισθείσης καὶ ἐπικειμένης ἐπιχειρήσεως κατὰ τῶν Δαρδανελλίων, παρίστων τὴν ἔξοδον ἡμῶν ἐκ τῆς οὐδετερότητος ἐπιβαλλομένην ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν ἐκείνην θὰ ἐκρίνοντο τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη.

Ἐντεῦθεν καὶ ἡ τροποποιηθεῖσα κατὰ τὸ δεύτερον συμβούλιον γνώμη αὐτοῦ περὶ συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος **ἀπροσκλήτου** εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τῶν Δαρδανελλίων διὰ μιᾶς Μεραρχίας καὶ τοῦ στόλου της, οὗ τὰ δύο θωρηκτὰ διαταχθέντα εὑρίσκοντο ὑπὸ ἀτμόν.

—Ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται ἤδη ἐν ἀπομονώσει, ὡς ἰσχυρίζεται ὁ κ. Βενιζέλος;

—Τὸ ζήτημα τῆς ἀπομονώσεως τῆς Ἑλλάδος, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Ράλλης, ἐτέθη εἰς τὸ κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1914 συγκροτηθὲν Συμβούλιον τῶν Ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων. Συνεπῶς δὲν θὰ προεκαλεῖτο ἡ ἄμεσος κατόπιν τοῦ Ἀνακτορικοῦ Συμβουλίου τοῦ Φεβρουαρίου παραίτησις τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις ἤδη βεβαιοῖ ὅτι κατὰ Φεβρουάριον 1915 αἱ Δυνάμεις εἶχον δηλώσει κατηγορηματικῶς καὶ ἐπισημότατα ὅτι οὐδεμίαν ἔχουν ἀξίωσιν νὰ κάμῃ ἡ Ἑλλὰς οἱανδήποτε παραχώρησιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἀλλὰ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς διατραγματεύσεις, αἵτινες καὶ μετὰ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ διεξήχθησαν μὲ τὴν νῦν Κυβέρνησιν καὶ μετὰ τὴν 11 παρελθόντος Μαρτίου. Παρῃτήθη ὅμως ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν διάφορον γνώ

μην τοῦ Στέμματος, καὶ τὴν 5 Μαρτίου ἐπῆλθεν ἡ ἀποτυχία τῆς πρώτης ἐπιχειρήσεως κατὰ τῶν Δαρδανελλίων, εἰς τὰς τύχας τῆς ὁποίας ἠθέλομεν μετάσχει διὰ μιᾶς Μεραρχίας καὶ τοῦ στόλου μας.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

Δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως.—Οὐδεμία εὐκαιρία ἐχάθη.

Εἷς τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν λόγον ποιούμενος περὶ τῶν δημοσιευθεισῶν ἀνωτέρω δηλώσεων τοῦ κ. Βενιζέλου εἶπε οὐν ἄλλοις τοιάδε:

Η ΑΠΟΜΟΝΩΣΙΣ ΑΒΑΣΙΜΟΣ

Οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ κ. Βενιζέλου ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ κατάστασις εἶνε μεταβεβλημένη, δὲν ἀποτελεῖ δικαιολογίαν. Βεβαίως ἔλαβε μεταβολήν, δηλαδὴ τὴν ἐξέλιξιν τὴν ὁποίαν θὰ ἐλάμβανεν αὐτὴ καὶ ἐὰν ἡ Ἑλλὰς εἰσῆρχετο εἰς τὸν πόλεμον. Ἐγένετο δηλονότι καθαρωτέρα.

Ἡ ἐκ τῆς μεταβολῆς σημερινὴ κατάστασις εὗρε τὴν Ἑλλάδα μὲ ἀρτίους δυνάμεις, ὅπως ἡ ἰδία μεταβολὴ θὰ εὕρισκε ταύτην μὲ κομμένην οὐράν, ἐὰν ἐπραγματοποιεῖτο ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἀστεία δὲ εἶνε, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Ὑπουργός, ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου κατηγορία ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἀπομεμωνμένη καὶ ἐστερημένη φίλων.

Οἱ Σύμμαχοι πανηγυρίζουν διὰ τὴν νίκην τοῦ κ. Βενιζέλου· μετὰ τῆς εὐκολίας λοιπὸν μεθ' ἧς τότε θὰ εἰσῆρχετο εἰς τὴν πολεμικὴν δρᾶσιν παρὰ τὸ πλευρόν των, μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας δύναται καὶ σήμερον νὰ τὸ πράξῃ. Καὶ ἀκριβῶς ἡ Ἀντάντ τοῦτο ἀναμένει χαίρουσα διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν.

Ἀρκεῖ μόνον ὁ κ. Βενιζέλος νὰ δεχθῇ τὴν προτεινομένην συνεννόησιν μετὰ τῆς Βουλγαρίας κατὰ τὴν ἀνέκαθεν ἀντίληψιν τῆς Ἀντάντ.

Ἡ ἀντίληψις δὲ ταύτης εἶνε ὅτι ἕκαστον σύμμαχον Κράτος θὰ συνεισφέρῃ ὅ,τι ἔχει πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγῶνος διὰ νὰ συμμετάσχῃ κατόπιν εἰς τὰ κέρδη. Κατὰ τὴν λογικὴν ταύτην, ἡ Ἀντάντ φρονεῖ ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῆς Βουλγαρίας ἐξασφαλίζει ἔτι μᾶλλον τὴν νίκην. Πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὅ,τι ζητήσῃ. Ἐὰν ζητήσῃ χρήματα καὶ πολεμεφόδια, θὰ τὰ δώσῃ ἐκεῖνος ὅστις ἔχει. Ζητεῖ ἐδαφικὰς παραχωρήσεις ἐν Μακεδονίᾳ; Τὴν δαπάνην θὰ τὴν ὑποστοῦν οἱ ἔχοντες νὰ τῆς δώσουν σύμμαχοι Σερβία καὶ Ἑλλάς, αἱ ὁποῖαι μετὰ τὴν νίκην θὰ λάβουν μερίδα ἀπὸ τὴν διανομὴν τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ὅπου ἀλλοῦ. Δύναται λοιπὸν ὁ κ. Βενιζέλος κατὰ τὴν ἀνέκαθεν ἀντίληψιν ταύτην τῆς Ἀντάντ νὰ σπεύσῃ πρὸς αὐτὴν ἐν πάσῃ στιγμῇ, ἀφοῦ μάλιστα ἐναγωνίως τὸν ἀναμένουν.

ΨΕΥΔΗΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ

Εἶνε δὲ ψεῦδος ὅτι ἡ Ἀντάντ ρητῶς καὶ ἐπισήμως ἐδήλωσεν αὐτῷ ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἀξίωσιν νὰ κάμῃ ἡ Ἑλλὰς παραχώρησιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἀφοῦ αὐτὸς ὁ κ. Βενιζέλος, ἑρμηνεύων καλῶς τὴν ἀντίληψιν τῶν Συνάμεων, ἔσπευσε μόνος του νὰ δηλώσῃ προθυμίαν εἰς ἐδαφικὰς παραχωρήσεις πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ὡς ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ πρὸς τὸν Βασιλέα ὑπόμνημά του. Ἓν κατ' αὐτὰ ἀπέσυρε τὰς δηλώσεις ταύτας, τὸ ἔπραξε διότι ἡ Βουλγαρία, λαβοῦσα τὸ Γερμανικὸν δάνειον, ἔπαυσεν ἀξιοῦσα ἐδαφικὰ ἀνταλλάγματα. Ἀφοῦ πλέον ἐξέλιπεν ἡ αἰτία, ἥτις θὰ καθίστα δυνατὴν τὴν προσχώρησιν τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸν ἀγῶνα, πρὸς τί νὰ ἐπιμείνῃ ὁ κ. Βενιζέλος περὶ ὑφερῶν πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν τῷ ζητοῦντο;

Ἐξακολουθῶν ὁ κ. Ὑπουργὸς τὰς κρίσεις του ἐπὶ τῶν αὐτῶν δηλώσεων τοῦ κ. Βενιζέλου ἔθιξε καὶ τὸ σημεῖον τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν Δαρδανελλίων, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ κ. Βενιζέλος φέρεται εἰπὼν ὅτι ἡ πολιτικὴ του δὲν εἶχε βάσιν τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, διότι τότε εἶχε τὴν γνώμην ὅτι αὕτη ἦτο κακῶς ὠργανωμένη.

ΤΙ ΕΠΙΣΤΕΥΕ

Καὶ ἐτόνισεν ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅτι ἀφοῦ ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλου τότε ὅτι ἔπρεπε νὰ σπεύσωμεν εἰς τὸ ἄγωγιν διὰ νὰ λάβῃ τὴν τιμὴν ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ὅτι μετὰ 24 ὥρας θὰ ἦτο ἀργά, τί ἐπίστευε;

Ὅτι μετὰ 24 ὥρας θὰ ἔπιπτον τὰ Δαρδανέλλια ἢ ὅτι ὁ κακῶς ὠργανωμένος ἀγὼν τῶν Δαρδανελλίων θ' ἀπετύγχανε;

Καὶ ἐὰν τότε ἐπίστευε τὸ δεύτερον, πῶς ἐβιάζετο νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν σφαγὴν μίαν μεραρχίαν, καὶ εἰς τὴν καταστροφὴν τὸν Ἑλληνικὸν στόλον, ὅστις θὰ ὑφίστατο βεβαίως τὴν συμφορὰν τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἤδη ὁ Συμμαχικός;

Μὰ τόσον πλέον ἠλίθιον θεωρεῖ ὁ κ. Βενιζέλος τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν;

Καὶ συνεπλήρωσεν ὁ κ. Ὑπουργός:

«Ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος ἐξακολουθῇ ἔχων τὴν ἰδίαν πολιτικήν, δὲν ἔχει παρὰ νὰ σπεύσῃ πρὸς τοὺς ἀνυπομόνως ἀναμένοντας αὐτὸν Συμμάχους.

Ἐὰν ὅμως πραγματικῶς ἔκαμε τὴν δήλωσιν ὅτι δὲν εἶνε πρόθυμος ν' ἀναλάβῃ τὴν Κυβέρνησιν, ἡμεῖς πρέπει νὰ ἐξηγήσωμεν τοὺς λόγους οἵτινες τὸν ἐμποδίζουν.

ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΔΕΧΕΤΑΙ

Ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν κατεῖδε τὴν πλάνην του καὶ εἶνε φυσικὸν νὰ ἀποφύγῃ τὰς συμφορὰς τὰς ὁποίας θὰ εἴχομεν ἤδη ὑποστῇ ἐὰν ἐφρημίζετο ἡ πολιτική του. καθ' ὅσον ἐκτεθειμένος ἀπέναντι τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως δὲν δύναται νὰ ὑποχωρήσῃ.

Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν τῷ ἐπιτρέπεται νὰ στερῇ τὸν τόπον τῆς δυνάμεως τοῦ κυβερνᾶν, ἀλλ' ὀφείλει ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς πολιτικῆς, ἀφίνων τὴν πλειοψηφίαν ἐλευθέραν.

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΟΥ κ. ΡΑΛΛΗ

Ἐξετάζων ἀκολούθως τὰς ὑπὸ τοῦ κ. Ράλλη ἐκτεθείσας γνώμας περὶ σχηματισμοῦ μικτῆς Κυβερνήσεως διὰ συμπράξεως τῶν κομμάτων, νομίζει πρόωρον μίαν τοιαύτην συζήτησιν ἐφ' ὅσον ταύτης προϋποτίθεται ἄρνησις τοῦ κ. Βενιζέλου νὰ ἀναλάβῃ τὴν Ἀρχὴν μὴ ἐκδηλωθεῖσα εἰμέτι.

Τὴν ἄλλην γνώμην περὶ ἀναβολῆς τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς δὲν εἰσέρχεται Συνταγματικήν. Κατ' οὐσίαν μόνον θὰ ἦτο ἴσως ἐπιτεταμμένη ταχυτέρα τῆς 7ης Ἰουλίου σύγκλησις τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ἡ διὰ νέου Β. Διατάγματος ἀπομάκρυνσις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ χρόνου τούτου εἶνε καὶ κατὰ τύπους καὶ κατ' οὐσίαν ἀντισυνταγματική.

Τὴν γνώμην ἐπίσης περὶ ἀναβολῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἀφοῦ προηγουμένως συνέλθῃ αὕτη τὴν 7ην Ἰουλίου, εὑρίσκει ὡς ἀπορρέουσαν μὲν ἐκ τῶν Συνταγματικῶν διατάξεων, ἀλλὰ μὴ ἐφαρμοζομένην εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, καθ' ὅσον ἡ εἰδικὴ αὕτη διάταξις ὑπ χωρεῖ πρὸ τῆς γενικῆς τοιαύτης τῆς ὁριζούσης μαζὺ μὲ τὰς ἐκλογὰς καὶ τὸν χρόνον τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς. Διότι τὸ δικαίωμα τῆς ἀναβολῆς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐπέφερε καταστρατήγησιν Συνταγματικῆς διατάξεως θεσπισθείσης πρὸς περιστολὴν τῆς Β. Ἐξουσίας ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ δικαιώματος τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς.

ΠΟΘΕΝ ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ἐθνικοὶ καὶ ἐκκλησιαστικοὶ κίνδυνοι.

Ἐκ τοῦ ἐγκρίτου «Πανταίνου» τῆς 29 Μαΐου παρατήματος τοῦ ἐφημερίτου «Ἐκκλησιαστ. Φάρου» τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας ἀναδημοσιεύομεν ὧδε ἐπίκαιρα καὶ τὰ μάλα ἐνδιαφέροντα θέματα.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

Δὲν ἔμεινεν ἄνευ ἀπηχήσεως ἐν Ρωσίᾳ τὸ περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν Ἁγίων Τόπων ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ «Πανταίνῳ» (σ. 180—189. ἀριθ. 12). Θεωροῦμεν δ' ἰδιαζόντως εὐχάριστον, ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο ἰδιαιτέραν ἐπέστησε προσοχὴν ὁ «Ἐκκλησιαστικὸς Ἀγγελιαφόρος», τὸ ὄργανον ὅλα ὁλῆς τῆς ἐν Πετρουπόλει Αὐτοκρατορικῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας, τῆς ὁποίας Πρύτανις τυγχάνει ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀναστάσιος, ὅστις, ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται, ἐν συνεντεύξει αὐτοῦ πρὸς συντάκτην τῶν «Ἐξόδων τοῦ Χρηματιστηρίου» ἐχαρακτήρισε τοὺς Ἕλληνας μοναχοὺς τῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος ἱταμοὺς καὶ ραδιούργους «οὐ μόνον κατὰ τοῦ ἑτεροδόξου, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ ὁμοδόξου ρωσικοῦ κλήρου» καὶ ἐσυκοφάντησε «τὴν ἱστορικῶς παγιωθεῖσαν καὶ μακραίωνα ἐκκλησιαστικὴν αὐτῶν κυριαρχίαν ἐπὶ τῶν Ἁγίων Τόπων».

Ἰδοὺ τί γράφει τὸ εἰρημένον ἀκαδημαϊκὸν ὄργανον ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 17 τῆς 30 Ἀπριλίου φύλλῳ αὐτοῦ (σελ. 518—519):

«Ἓν ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων καὶ δυσκολωτάτων ζητημάτων, ἅτινα ὁ διεξαγόμενος μέγας εὐρωπαϊκὸς πόλεμος ἀνεκίνησεν ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει καὶ προβάλλει εἰς διαπραγμάτευσιν, εἶνε καὶ τὸ ζήτημα τῆς μελλούσης τύχης τῆς Παλαιστίνης μετὰ τῶν πολυαρίθμων Ἁγίων Τόπων. Ἐν τῷ ρωσικῷ Τύπῳ ἐδημοσιεύθησαν ἤδη ἱκανὰ ἄρθρα, ἐν οἷς προετείνοντο διάφορα σχέδια λύσεως τοῦ λίαν δυσκόλου τούτου προβλήματος. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν λόγος ἔγεινε περὶ τῆς οὐδετεροποιήσεως τῆς Ἁγίας Γῆς, εἶτα δὲ προὐτάθησαν καὶ γνῶμαι εὐνοϊκαὶ διὰ τὴν Ἀγγλίαν... Μᾶλλον εὐνόητοι τυγχάνουσιν αἱ προϋποθέσεις ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ὑπεραμύνονται τῆς πατριωτικῆς θέσεως, ἥτοι τοῦ ρωσικοῦ Προτεκτοράτου. Ἀλλ' ἡ τύχη, ὡς φαίνεται, παρασκευάζει λύσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ σπουδαίου ζητήματος τῶν ἐν Παλαιστίνῃ Ἁγίων Τόπων, ἥτις ἐκφεύγει τῶν ὁρίων τῶν ἐν τῷ τύπῳ καταστρωθέντων σχεδίων... Ἐξ ἄλλου δέ, καὶ ὁ ξένος ὀρθόδοξος κόσμος ἐνδιαφέρεται περὶ τῆς μελλούσης πολιτικῆς θέσεως τῆς Ἁγίας Γῆς. Κατὰ καιροὺς ἔρχονται εἰδήσεις καὶ ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος εἶνε εὐαίσθητος πρὸς πᾶν ὅ,τι γράφεται ἐν Ρωσίᾳ περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν Ἁγίων Τόπων. Ἡ ἔρευνα (enquête) τοὐλάχιστον τῶν «Εἰδήσεων τοῦ Χρηματιστηρίου» περὶ τῆς οὐδετεροποιήσεως τῆς Ἁγίας Γῆς κατέστη γνωστὴ καὶ εἰς τὸν ἑλληνικὸν Τύπον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὑψώθησαν ἤδη φωναὶ ἐνισταμένου τῆς ἀρχῆς «audiatur et altera pars». Οἱ τραχεῖς χαρακτηρισμοὶ περὶ τῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος καὶ τῶν Ἑλλήνων, οἱ γενόμενοι ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ, προὐκάλεσαν ἀναλόγου ἀπάντησιν καὶ ἐκ μέρους τῶν τελευταίων. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα δὲν ἔγκειται εἰς τὰς ἐπὶ μέρους σκληρὰς καὶ τραχείας ἐκφράσεις, ἀλλ' εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν τοῦ ζητήματος καὶ τὴν διαφώτισιν αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν μέλλουσαν λύσιν του. Ἀπὸ τῆς τελευταίας δὲ ταύτης ἐπόψεως ὁ ἑλληνικὸς Τύπος ὑποδεικνύει λεπτομερείας τινὰς ἀξίας προσοχῆς. Πρόκειται δηλονότι περὶ τῶν ἀμυθήτων θυσιῶν, περὶ τοῦ διηνεκοῦς ἀγῶνος καὶ τῆς ἀπαραδειγματίστου ἀνταπαρνήσεως, τὰς ὁποίας ἐπέδειξεν ἡ Ἁγιοταφιτικὴ Ἀδελφότης ἐπὶ αἰῶνας καὶ αἱ ὁποῖαι ἐξεδηλώθησαν ἐν τῇ ὑπεραοπίσει καὶ φυλακῇ τῶν Τούρκων, τῶν Λατίνων καὶ τῶν Ἀρμενίων. Ἐὰν ὁ Τάφος τοῦ Κυρίου καὶ οἱ ἅγιοι τῆς Παλαιστίνης Τόποι εὑρίσκωνται σήμερον εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὀρθοδόξων καὶ ἀποτελῶσι περιουσίαν ὅλου τοῦ ὀρθοδόξου κόσμου ἄνευ διακρίσεως ἐθνικοτήτων, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἁγιοταφιτικὴν Ἀδελφότητα, ἡ ὁποία ὑπὲρ ὀλίκων θυσιῶν ἐφείσθη, οὔτε ἠθικῶν δυνάμεων, διὰ νὰ διακρατήσῃ τοὺς Ἁγίους Τόπους ὑπὸ τὴν κατοχήν αὐτῆς καὶ χρήσιν, νὰ ἀποκρούσῃ τὰς δολίας προθέσεις τῶν Λατίνων, τῶν φανατικῶν, ἰσχυρῶν καὶ πλουσίων αὐτῆς ἀνταγωνιστῶν, καὶ νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ ἑκάστης τούτων ὀλιγώτερον φανατικούς καὶ ἀπειλητικοὺς κυβερνήτας Μουσουλμάνους, τοὺς ὁποίους ἦτο ἀνάγκη πάντοτε νὰ ἐξαγοράζῃ καὶ νὰ προσελκύῃ διὰ δώρων.

Θὰ ἦτο μεγάλη ἡ δυστυχία ὅλου τοῦ ὀρθοδόξου κόσμου, ἐὰν οἱ ὀρθόδοξοι φύλακες τοῦ Τάφου τοῦ Κυρίου εἰς οὓς ἔλαχεν ἡ μεγίστη αὕτη ἀποστολή, δὲν ἐξετέλουν ταύτην καὶ ἐὰν ἑτέρων τὸν Ἅγ. Τάφον ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἔλαχεν εἰς τοὺς Ἕλληνας, τούτου δ' ἕνεκα οὗτοι εἶνε ἄξιοι τῆς μεγίστης εὐγνωμοσύνης πάντων τῶν ὀρθοδόξων διὰ τὸ ἐκτελεσθὲν ἱστορικὸν καθῆκον... Ἄλλως τε εἶνε ἀκόμη ἄγνωστον, πῶς θὰ ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὴν ἀποστολὴ ταύτην οἱ ἄλλοι ὀρθόδοξοι λαοί, ἐὰν εἰς αὐτοὺς ἐλάγχανεν αὕτη. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Ἱστορία θὰ ἀποδώσῃ τὸ ὀφειλόμενον εἰς τὴν ἑλληνικὴν παρὰ τὸν Ἅγιον Τάφον ἐκδούλευσιν, δὲν πρέπει δὲ νὰ ἀποστερῇ τις τὴν Ἁγιοταφικὴν Ἀδελφότητα τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον ὅλου τοῦ ὀρθοδόξου κόσμου ἐκείνης, ἡ ὁποία πράγματι ἀνήκει εἰς αὐτήν. Ἐὰν δ' ἡ Ἁγιοταφικὴ Ἀδελφότης κατὰ τὴν σημερινὴν αὐτῆς σύστασιν καὶ τὸν σκοπὸν δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ ἰδεῶδες, καὶ τοῦτο ἀκόμη οὐδὲν δικαίωμα παρέχει ν' ἀρνηθῇ τις τὰς ἐν τῷ παρελθόντι ὑπηρεσίας της. Ἀρκεῖ ν' ἀναμνησθῇ τῶν δυσβαστάκτων μόχθων τῶν Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων, οἱ ὁποῖοι χάριν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Τάφου ἀνελάμβανον μακρὰ ταξείδια πρὸς συλλογὴν ἐράνων καὶ διῆγον πένητα καὶ πλήρη ἀνησυχιῶν βίον, μόνον διὰ νὰ πληρώνωσιν εἰς τὰς Τουρκικὰς ἐξουσίας ταντικῶς ὑπέρογκα φιλοδωρήματα καὶ νὰ παραλύσωσι διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὰ κατακτητικὰ σχέδια τῶν Λατίνων καὶ τῶν Ἀρμενίων.

Ἐξ ἄλλου, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ διατυπῶνται ἰσχυρισμοὶ περὶ ἁρπαγῆς τῶν ἁγίων Τόπων τῆς Παλαιστίνης ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διότι οὗτοι ἀνέκαθεν ἦσαν κύριοι τῆς καταστάσεως ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, καὶ παρέμενον ἐν αὐτῇ ὡς ἐν ἰδίῳ οἴκῳ καὶ οἱ μικροὶ βεβαίως λαοὶ ἔχουν δικαίωμα ἰδιοκτησίας καὶ ἡθικὰς ἀξίας. Διὰ τοῦτο ὅταν ἐκ νέου τεθῇ τὸ ζήτημα τῆς πολιτικῆς τύχης τῆς Παλαιστίνης, οἱ Ἕλληνες ἐπιθυμοῦσι νὰ μὴ ἀγνοηθῶσι καὶ τὰ δίκαια των, ὡς καὶ αἱ ὑπηρεσίαι των ὡς πρὸς τὴν φυλακὴν τῶν ἁγίων τόπων, τὴν ἄμυναν τῆς Ὀρθοδοξίας, τοὺς ἀγῶνας κατὰ τῶν Λατίνων καὶ τῶν Ἀρμενίων περὶ κατοχῆς τῶν κειμηλίων, τὸν κατευναμὸν τοῦ φανατισμοῦ καὶ τῆς αὐθαιρεσίας τῶν Μουσουλμάνων παρὰ τὸν Ἅγιον Τάφον.

Ὑπὸ τοιοῦτο πνεῦμα ὁ ἑλληνικὸς Τύπος ἀναλύει λεπτομερείας τινὰς τοῦ παλαιστινικοῦ ζητήματος καὶ ἐκφράζει τοὺς πόθους του ὡς πρὸς τὴν μέλλουσαν λύσιν του. Τὸ ζήτημα λοιπὸν δὲν εἶναι τόσον ἁπλοῦν, ὡς ἐνίοτε νομίζεται, ἄλλως τε δὲ ἡ πληρεστέρα αὐτοῦ διασάφησις κατὰ πολὺ θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν πολεμικῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐπιχειρήσεων. Ἓν μόνον εἶνε ἀναντίρρητον, ὅτι θὰ ἦνε αἶσχος διὰ τὸν χριστιανικὸν κόσμον, ἂν ἡ Παλαιστίνη καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ κ' αἰῶνος δὲν ἀπελευθερωθῇ τῆς καταστρεπτικῆς κυριαρχίας τῶν Τούρκων.»

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 14,065 καὶ χρονολογίαν 8 Μαΐου φύλλῳ τοῦ Νόβογε Βρέμια» τῆς Πετρουπόλεως ἀναγινώσκομεν τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικώτατα περὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, κατὰ μεταφορὰν ἐκ τῶν «Εἰδήσεων τοῦ Χρηματιστηρίου» τῆς Πετρουπόλεως.

«Διὰ νὰ σχηματισθῇ ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν ἔννοια περὶ τῆς σημασίας τοῦ ἐν Ἄθῳ ρωσικοῦ στοιχείου, ἀρκεῖ νὰ ὑποδείξωμεν, ὅτι οἱ ξένοι, οἱ καλῶς καταμετροῦντες τὰς ἐπιτυχίας ἡμῶν καὶ τὰ λάθη, τὸ Ἅγιον Ὄρος ἀποκαλοῦσι «Ρωσικὸν Γιβραλτάρ». Τὸ Γιβραλτὰρ ὅμως τοῦτο σήμερον παρεδόθη ἀμαχητί, ἐπ' αὐτοῦ δ' εὑρίσκεται ξένη στρατιωτικὴ δύναμις καὶ πεντακισχίλιοι Ρῶσοι κάτοικοι. Τὸ Ἅγιον Ὄρος εἶνε ἐκτεθειμένον εἰς τὰς ὄρεις, τοὺς ὀνειδισμοὺς καὶ τὰς παντοειδεῖς καταπιέσεις τοῦ «παλληκαρᾶ» ἀρχηγοῦ τῆς ἐν αὐτῷ Ἑλληνικῆς φρουρᾶς.

Ἡ μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατάληψιν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς Χερσονήσου τοῦ Ἄθω δημιουργηθεῖσα ἐν Ἁγίῳ Ὄρει κατάστασις ἀντιφάσκει πρὸς πάντα τὰ μέχρι τοῦδε κρατήσαντα αἰτίδη ἔθη καὶ τὴν τάξιν, πολλοὺς δ' ἀναγκάζει νὰ σκεφθῶσιν ἂν ἐπ' ἀγαθῷ ἢ ἐπὶ κακῷ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπῆλθεν ἡ μεταβολή, δι' ἧς μετεδόθη ἡ ἐξουσία εἰς τοὺς Ἕλληνας.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει πρέπει νὰ θλιβώμεθα ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν ἐπεμείναμεν ἐγκαίρως πρὸς ἐξασφάλισιν ἀσφαλῶν ἐγγυήσεων ὑπὲρ τῶν Ρώσων τοῦ Ἄθω οἰκιστῶν καὶ δὲν ἀπητήσαμεν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ κάμῃ κατάχρησιν τῆς «προσωρινῆς» κατοχῆς τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ἐν τούτοις τὰ πράγματα ἔγειναν κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε τὸ ἡμέτερον «Γιβραλτὰρ» νὰ μὴ ἦνε εἰς θέσιν νὰ ὑπερμυνθῇ ἑαυτοῦ, καὶ παρεδόθη εἰς τὸν ἐχθρὸν ἄνευ οἱασδήποτε ἀντιστάσεως».

Ταῦτα ἔγραψεν οὐχὶ τυχαῖός τις καὶ ἄσημος δημοσιογράφος ἢ ἄλλος μεγαλομανὴς δημοσιολόγος, ἀλλ' ὁ γνωστότατος ἐν τῷ διεθνεῖ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ ὡς αὐθεντία ἐν τῇ Βυζαντινολογίᾳ Ρῶσος Διευθυντὴς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ρωσικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου ἐπὶ πολλὰ ἔτη μέλος τῆς ἐν Πετρουπόλει Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ πολλαχοῦ τοῦ κύρους ἀπολαύων ἐν τῇ δημοσίᾳ γνώμῃ τῆς Ρωσίας.

Τὰ ἀνωτέρω παραθέτων ὁ «Νόβ. Βρέμια» ἐπάγεται ἐξ ἑαυτοῦ τὸν ἑξῆς σχετλιασμόν:

«Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι πταῖσμα ἀποκλειστικῶς τῆς ἡμετέρας διπλωματίας, ἡ ὁποία ἢ δὲν ἦτο ἱκανή, ἢ ἡμέλησε νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ἐν Ἄθῳ ρωσικὸν γόητρον».

Ταῦτα παραθέτομεν ἄνευ σχολίων.

Γ. Π.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν μὲ κεφάλαιον £200,000 διηρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστης ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν ἀποταμιευτικὸν σύστημα.

Αἱ ἑβδομαδιαῖαι καταβολαὶ κανονίζονται κατὰ τριετίαν καὶ ὄχι πενταετίαν ὡς μέχρι τοῦδε, δηλ. κατὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας τὸ συσσωρευόμενον ἑκάστου καταθέτου ποσόν, ἢ θὰ μετατρέπεται εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης Κύπρου ἢ θ' ἀποσύρεται εἰς ἀκέραιον κατὰ βούλησιν τοῦ καταθέτου. Ὁ τυχὸν θέλων ν' ἀποσυρθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας θὰ χάνῃ ὄχι 25 ο/ο ὡς μέχρι τοῦδε ἀλλὰ μόνον 10 ο/ο· οἱ δὲ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος καταθέτου ἑβδομαδιαίων καταβολῶν θὰ πληρώνωνται εἰς ἀκέραιον καὶ ὄχι μὲ ἔκπτωσιν 5 ο/ο ὡς μέχρι τοῦδε ἐγίνετο.

Ὁ τόκος τῶν ἑβδομαδιαίων καταβολῶν λογίζεται πρὸς τόσα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος πρὸς ὅσα θὰ ἀναλογῇ ἐν ἑκάστῳ ἔτει τὸ μέρισμα τῶν μετοχῶν τῆς «Τραπέζης Κύπρου» καὶ θὰ κεφαλαιοποιῆται ἀνὰ πᾶσαν 31ην Δεκεμβρίου.

Ἡ **«Τράπεζα Κύπρου»** δέχεται ἐντόκους καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἢ μετὰ ὡρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τόκῳ

1 ο/ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἀρχομένου τοῦ τόκου μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς καταθέσεως.
2 ο/ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 3 μῆνας
3 ο/ο » » » » 6 »
4 ω/ο » » » » 1 ἔτος
5 ο/ο » » » » 2 ἔτη ἢ περισσότερα.

Ἐν τῇ **«Τραπέζῃ Κύπρου»** λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐν τῷ ὁποίῳ γίνονται δεκταὶ καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδοτέαι εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 3 ο/ο κατ' ἔτος.

Ἡ Τράπεζα Κύπρου ἔχουσα ἀνταποκριτὰς παντοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ Κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν πάσης τραπεζιτικῆς ἐργασίας ἔν τε τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

**ΠΛΗΡΗΣ ΕΛΛΗΝ

ΤΟ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ
Β. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεί ὅτι προκηρύσσεται διαγωνισμὸς ἐνεργηθησόμενος ἐν Ἀθήταις τὴν 15 Αὐγούστου, ὥραν 8 π.μ. ἐν τῷ Στρατιωτικῷ Σχολείῳ τῶν Εὐελπίδων πρὸς κατάταξιν ἑκατὸν ἑξήκοντα μαθητῶν καὶ ὑποψηφίων μαθητῶν τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου.

Διὰ πλείονας σχετικὰς πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρακαλοῦνται νὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ Προξενεῖον αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου.

Ἐν Λάρνακι τῇ 21 Ἰουνίου 1915.

Ὁ Πρόξενος

Ἀ. Ἄμπρος Ἐνυάλης.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΠΑΤΡΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΑΣ

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλληνίδος νεότητος ἐν Κύπρῳ εἰς τὴν δημοσιευομένην πρόσκλησιν τοῦ Β. Προξενείου τῆς Ἑλλάδος πρὸς διαγωνισμὸν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Στρατιωτικῷ Σχολείῳ τῶν Εὐελπίδων τὴν 15 Αὐγούστου καὶ ὥραν 8 π.μ. πρὸς κατάταξιν 160 μαθητῶν καὶ ὑποψηφίων μαθητῶν τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διερμηνεύουσα τὴν βαθεῖαν συναίσθησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους περὶ τῆς Πανελληνίου ἑνότητος προσκαλεῖ εἰς διαγωνισμὸν διὰ τὸ Στρατιωτικὸν Σχολεῖον τῶν Εὐελπίδων τὸ μόνον τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος τὰ τέκνα ἀλλὰ σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς συγκρότησιν τῶν ἐπιλέκτων στελεχέων τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν ἀξιωματικῶν ἐν τῷ Ἑλλην. στρατῷ εἶνε λίαν τιμητικὴ καὶ ἐμπιστευτικὴ, διότι εἰς αὐτὴν ἡ πατρὶς ἐμπιστεύεται τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ εἰς αὐτὴν ἐναποθέτει τὴν σωτηρίαν αὐτῆς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐθν. ὀνείρων καὶ πόθων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς πλήρης δόξης καὶ τιμῆς μετὰ τοὺς δύο ἐνδόξους πολέμους περιφανῆ κατέχει θέσιν μεταξὺ τῶν ἀρίστων στρατῶν τοῦ κόσμου, ὡς ηὐδόκησε νὰ χαρακτηρίσῃ τοῦτον ὁ δαιμόνιος Στρατάρχης καὶ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος Β' ἐγχειρίζων τὴν στρατηρικὴν ράβδον πρὸς τὸν Νικηφόρον Στρατηλάτην Βασιλέα Κωνσταντῖνον.

Τὸ προσεχὲς μέλλον ὡς καὶ τὸ παρὸν φαίνεται πλῆρες ἀνησυχίας καὶ κινδύνων, καθ' ὧν ὀφείλει ἡ Ἑλλὰς νὰ προπαρασκευάζεται καὶ ἐνισχύεται διοργανοῦσα καὶ συμπληροῦσα διηνεκῶς τάς τε χερσαίας καὶ τὰς ναυτικὰς δυνάμεις αὐτῆς.

Ὁ πανευρωπαϊκὸς πόλεμος ἐξήγειρεν ἐν τῷ κόσμῳ τρομακτικὴν θύελλαν καὶ τρικυμίαν, ὥστε ἡ ἐπάνοδος τῆς ἠρεμίας καὶ τῆς γαλήνης νὰ φαίνεται πολὺ ἀπομεμακρυσμένη καὶ σχεδὸν ἀνέφικτος ἄδηλον ἐπὶ πόσον χρόνον.

Ἡ ὕπαρξις Κράτους ἐλευθέρου ἐφεξῆς δὲν θὰ ἀσφαλίζεται ὑπὸ συνθηκῶν καὶ ὅρκων ἀλλ' ὑπὸ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς βίας τῶν ὅπλων καὶ οἱ ἐξοπλισμοὶ καὶ αἱ στρατιωτικαὶ ὀργανώσεις καὶ βελτιώσεις θὰ ἀποτελῶσι τὴν ὑψίστην φροντίδα καὶ ἀποστολὴν τῶν Κυβερνήσεων.

Ἡ διὰ συνθηκῶν οὐδετερότης ἤδη κατηργήθη καὶ αὐτὰ τὰ δίκαια τῶν ἐθνῶν καθ' ἑκάστην πεδοποροῦνται καὶ τοῦ παρόντος πολέμου σύνθημα καὶ ἀρχὴ κυριεύουσα εἶνε **« τὸ τοῦ ἥττονος τῷ κρείττονι »**.

Κατὰ τῆς ἐλευθερίας ταύτης ἀρχῆς οὐδὲν ἰσχύει σήμερον εἰμὴ ἡ ἐνεργὸς ἔκφανσις τῆς θείας δικαιοσύνης καὶ τῆς Νεμέσεως, ὧν ἄνευ ἡ ἀνθρωπότης κινδυνεύει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἀρχέγονον ἀγρίαν κατάστασιν αὐτῆς.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν μεγίστων τούτων κινδύνων οἱ Πανέλληνες ὀφείλομεν νὰ παρασκευασθῶμεν δι' ἅλων τῶν ὑλικῶν καὶ πνευματικῶν ἡμῶν ὅπλων, ἵνα μὴ συντριβῶμεν ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν κολοσσῶν ἢ γενώμεθα λεία βαρβάρων καὶ ἀπολιτίστων ἐπιδρομέων εἰς τὴν ἔνδοξον κλασσικὴν γῆν ἡμῶν.

Ἐμπρὸς λοιπόν, ὦ φιλότιμε καὶ φιλόπολι νεότης, ὅσοι αἰσθάνεσθε κοχλάζον εἰς τὰς φλέβας ἡμῶν τὸ Ἑλληνικὸν αἷμα καὶ οἱστρηλατεῖσθε ὑπὸ φλογερᾶς φιλοπατρίας! ἀπέλθετε εἰς Ἀθήνας καὶ ἀφισβητήσατε ὡς οἷόν τε πλείονας θέσεις ἐν τῷ Στρατιωτικῷ Σχολείῳ τῶν Εὐελπίδων, ἵνα ἐκεῖθεν καταλάβητε θέσεις διακεκριμένας μεταξὺ τῶν στελεχέων τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ἀνάδειχθῆτε ἄγρυπνοι φρουροὶ τῆς πατρίδος καὶ τετιμημένοι σκαπανεῖς τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου.

Ἡ Ἑλληνικωτάτη Κύπρος ἀντεπροσωπεύθη μέχρι τοῦδε ἐν τῷ Ἑλληνικῷ στρατῷ δι' ὑπερόχων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῶν (ὑποστρατήγων Χατζηϊωάννου καὶ Λαπαθιώτου) ἐπὶ τάξιν τῶν ὁποίων βαίνουσιν ἄλλοι νεώτεροι Κύπριοι ἀξιωματικοί, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι φάλαγγες Κυπρίων Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν ἐκ πληρώσωσι τὰ στελέχη τοῦ ἐνδόξου Ἑλλ. Στρατοῦ.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΕΠΙΣΤΕΨΙΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤ. ΕΟΡΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΣΤΙΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣ

Τὴν π. Κυριακὴν ἡ ἑορτὴ τῆς λογοδοσίας ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῶν κ. Χαρ. Μαραθεύτη ἐπέστεψε τὴν σειρὰν τῶν ὡραίων πνευματικῶν ἑορτῶν τῶν ἡμετέρων Ἐκπαιδευτηρίων αἵτινες ἤρξαντο ἀπὸ τῶν Νηπιαγωγείων περὶ τὰ τέλη π. Μαΐου.

Παρῆσαν εἰς τὴν ἑορτὴν ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Πανοσιολ. Καθηγούμενος Κύκκου, ὁ κ. Δήμαρχος, τὰ μέλη τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν διαφόρων Ἐκπαιδευτηρίων καὶ ἄλλος κόσμος ἱκανός.

Μετὰ τὴν νενομισμένην δέησιν ὁ ἀξιότ. Διευθυντὴς κ. Χ. Μαραθεύτης λογοδοτῶν ἐξέθηκε τὰ πεπραγμένα εἰς τὰς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν του Ἀστικὰς Σχολὰς καὶ ἐπαινέσας τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν φιλοπονίαν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν ἁρμονικὴν δι' ὅλου τοῦ σχολ. ἔτους συνεργασίαν ἐν αὐτῷ, ἀνέφερε πάσας τὰς ἀξιεπαίνους προσπαθείας αὐτοῦ περὶ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν ἐμπεπιστευμένων εἰς αὐτοὺς παίδων, μεθ' ὃ διὰ μακρῶν ἐξέθηκεν ἀπό τε τῆς θεωρητικῆς μελέτης καὶ τῆς ἐμπράκτου ἐμπειρίας πολλὰς καὶ καλὰς γνώμας καὶ σκέψεις παιδαγωγικάς, ἀποσκοπούσας εἰς τὴν ἀρτίαν καὶ ὑγιᾶ μόρφωσιν καὶ ἀγωγὴν τῶν μικρῶν μαθητῶν ἐν ταῖς Σχολαῖς ταύταις, τὰς παιδαγωγικὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ὑποδείγματα λαμβάνων ἀπὸ τοῦ προγονικοῦ μᾶλλον θησαυροῦ, ὅθεν ἠντλησαν καὶ ἀντλοῦσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ ξένοι σοφοὶ παιδαγωγικοὶ καὶ φιλόσοφοι.

Ἡ ὅλη ὁμιλία τοῦ κ. Διευθυντοῦ ἐθερμαίνετο καὶ ἐζωογονεῖτο ὑπὸ τοῦ ἀδιαπτώτου καὶ θερμοῦ ζήλου οὗτοῦ ἀπὸ ἐκσυσπενταετίας ὑπὲρ τῆς ἑλληνοπρεποῦς καὶ χριστιανικῆς ἀγωγῆς καὶ μορφώσεως τῶν ἑλληνοπαίδων.

Ἀτυχῆς, νομίζομεν, ἐγένετο ὁ πρῶτος διάλογος, καθ' ὃν οἱ συνδιαλεγόμενοι μαθηταὶ φαντάζονται τὴν Γραμματικὴν τὴν Γεωγραφίαν, τὴν Ἀριθμητικὴν καὶ ἄλλα μαθήματα, ὡς τόσα καταχθόνια φαντάσματα ταράσσοντα καὶ τρομάζοντα τοὺς μικροὺς παῖδας ἐν ἐγρηγόροει καὶ καθ' ὕπνους καὶ ἀφίνοντας στεναγμὸν ἀνακουφίσεως ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς καταργήσεως τῶν ἐξετάσεων.

Ἡ τόσον ἐπίονημος καὶ πανηγυρικὴ καταδίκη καὶ κατάκρισις σπουδαίων μορφωτικῶν μαθημάτων—καὶ οἱουδήποτε ἄλλου μαθήματος—τείνει νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν διηνεκῆ κατὰ τούτων ἀποστροφὴν ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τὰ μαθήματα ὄντα ἐπαχθῆ τείνουσι εὐτω νὰ ἀποβῶσιν ἀπεχθῆ καὶ μισητά.

Κατὰ τάλλα τὸ πρωϊαγωγικὸν μέρος τῆς ἑορτῆς διὰ τῶν ᾀσμάτων, ἀδομένων ἐμμελῶς, τῶν διαλόγων καὶ τῶν ἀπαγγελιῶν κατέδειξε τὴν σταθερὰν τῶν ἑλληνοπαίδων κατεύθυνσιν ἐπὶ τὰ θρησκευτικὰ καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη τοῦ Ἕλληνος, καὶ ἡ ἀρρητος καὶ κατὰ ταξιν χρονολογικὴν συνάφεια τούτων. Ἐπροσωποπούτων πάσας τὰς περιόδους τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας ἡμῶν καθίστη ζῶσαν καὶ μεγαλοπρεπῆ τὴν ἱστορικὴν ἑνότητα ἐν τῷ ἐθνικῷ βίῳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἥτις οὕτω ὁδηγεῖ καὶ ὠθεῖ τὰς διαδοχικὰς γενεὰς πρὸς τὸν λαμπρὸν καὶ ἀτέρμονα προορισμὸν τῆς φυλῆς ἡμῶν.

Ἕνεκα τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐκ τούτου ὑπερτιμήσεως τῶν τε ὑλικῶν καὶ τῶν ἐργαλείων ἡ λειτουργικὴ ὑστέρησε καὶ ἡ χαρτοτεχνικὴ παρελείφθη, δὲν εἴδομεν δὲ ἱκανὰ δείγματα ἰχνογραφίας.

Ἡ πρόοδος τῶν εἰδικοῦ διδασκάλου τῶν τεχνικῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν χειροτεχνικῶν μαθημάτων καθίσταται ἐπιτακτικὴ καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶνε ἐφικτὴ ἡ πολὺ δυσχερὴς ἡ ἐξεύρεσις τοιούτου, πρέπει νὰ σταλῇ εἰς Ἀθήνας ὑπότροφος ἐκ τῶν ἐπιμελεστέρων καὶ χρηστοηθεστέρων καὶ ἐχόντων κλίσιν πρὸς τὰ μαθήματα ταῦτα τελειοφοίτων τοῦ Π. Διδασκαλείου.

Περὶ τοῦ τόσον ἀμφισβητουμένου θέματος τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας ἐν τοῖς Σχολείοις καὶ τῶν ωμματικῶν ποινῶν θὰ ἐκφράσωμεν γνώμην ποιούμενοι προσεχῶς τὰς γενικὰς παρατηρήσεις ἡμῶν ἐπὶ τῆς καθόλου παιδεύσεως παρ' ἡμῖν μετὰ τὴν λῆξιν τῶν σχολ. ἑορτῶν, ὡς παρακολουθήσαντες αὐτὴν ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ ὀφείλοντες νὰ διαφωτίσωμεν τὸ Κοινὸν ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ ἢ ἐπιφυλάξεως, ἀποβλέποντες μόνον καὶ μόνον εἰς τὸ συμφέρον τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ φέτος τὴν διαβεβαίωσιν περὶ τῆς εὐόρκου καὶ συντόνου ἐργασίας ἅπαντος τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν, οἱ τελειόφοιτοι τῶν ὁποίων ἀποκομίζονται ἱκανὰ ἐφόδια ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ πρός τε τὸν κοινωνικὸν βίον καὶ πρὸς περαιτέρω σπουδάς.

ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Ἡ Λαίδη Κλῶσον, ὡς ἡ ἐν Κύπρῳ Ἀντιπρόσωπος τῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Ἑταιρείας καὶ Τάγματος τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου, ποιεῖται ἔκκλησιν διὰ τὰ ἀκόλουθα πρόσθετα ἀντικείμενα εὐμαρείας πρὸς διανομὴν αὐτῶν εἰς τοὺς ἀρρώστους καὶ πληγωμένους στρατιώτας τοῦ ἐπὶ τοῦ Τροόδους Ἱδρυμένου Στρατοπέδου τῶν Ἀναρρωνυόντων. Ἤτοι διὰ—

Παιγνίδια παντὸς εἴδους, παιγνιόχαρτα, χρειώδη κρίκνετ, ποδόσφαιρα, ἐφημερίδας, βιβλία, γραφικὸν χάρτην, φακέλλους, ἀνεξίτηλα μολυβδοκόνδυλα, ἐμβάδας (παντοῦφλες), ξυράφια, κτένια, σιγαρέττα, καπνοσύριγγας, γλυκύσματα κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἀρμοστεῖον.

Ἐν Τροόδει, τῇ 30ῃ Ἰουνίου 915.

ΕΞΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΞΟΧΑΣ

Ἐξαιρετικὴ κατ' αὐτὸς ἐπικρατεῖ κίνησις εἰς τὸν σιδηρόδρομ. σταθμὸν Λευκωσίας, ὅπου διασταυροῦνται ἀμαξοστοιχίαι πλήρεις ἐπιβατῶν εἰς διαφόρους διευθύνσεις μεταβαινόντων.

Χάρις εἰς τὴν σιδηρόδρομ. ἐπέκτασιν πολυάριθμοι οἰκογένειαι ἀπέρχονται πρὸς διαθερισμὸν εἰς Σολέαν καὶ Μαραθάσαν, ἐξαιρετικὴ δὲ ἐφέτος εἶνε ἡ συρροὴ εἰς Καλοπαναγιώτην διὰ τὰς ἰαματικὰς πηγάς του.

ΚΑΤΑΚΡΑΤΗΣΙΣ ΕΛΛΗΝ. ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Εἰς τοὺς λιμένας Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου καταπλατοῦνται μεγάλα ποσὰ ἑλληνικῶν προϊόντων προωρισμένα διὰ Κύπρον, ἰδίᾳ ἔλαια, τῶν ὁποίων ὁ τόπος ἔχει μεγίστην ἀνάγκην.

Ἡ τιμὴ τοῦ ἐλαίου ἀνῆλθεν εἰς 45 γρ. τὴν λίτραν (2 1/2 ὀκ.) καὶ ἀντὶ τοσαύτης τιμῆς ἀπέβη δυσεύρετον.

Εἶνε ἀνεξήγητος ὁ ἀποκλεισμὸς οὗτος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου ἐν Κύπρῳ, καὶ τοῦτο προκειμένου νὰ θεραπευθῶσιν ἀπόλυτοι ἀνάγκαι τοῦ λαοῦ.

ΕΙΣ ΒΑΡΩΣΙΑ
Ἐξετάσεις

Τὴν π. Κυριακὴν ἐγένοντο ἐνώπιον ἱκανοῦ κόσμου αἱ ἐτήσιαι θερειναὶ ἐξετάσεις τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς Βαρωσίων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρωτοβαθμίου τοῦ Η. Διδασκαλείου κ. Πολυβ. Παπαδοπούλου.

Ὁ κ. Διευθυντὴς λογοδοτῶν ἐξέθηκε περὶ τῆς σχέσεως τῆς κατ' οἶκον ἀγωγῆς πρὸς τὴν ἐν τῇ Σχολείῳ μόρφωσιν καὶ περὶ τῶν καθηκόντων τῶν γονέων.

Ἐξετάσθησαν μετὰ τοῦτο διάφοροι μαθηταὶ εἰς διάφορα μαθήματα ἐπιδειξάμενοι καὶ μόρφωσιν ἑλληνοπρεπῆ, καὶ μάθησιν λίαν ἱκανοποιητικὴν, ἥτις εἶνε ἀποτέλεσμα εὐόρκου καὶ συντόνου ἐργασίας ὅλου τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

Ἱκανὰ καὶ εὐπρόσωπα ὡσαύτως ἦσαν τὰ ἐκτεθειμένα δείγματα ἰχνογραφίας καὶ λειτουργικῆς.

Τὴν μεταμεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐτελέσθησαν μετὰ πολλὴν ἐπιτυχίαν αἱ ἐξετάσεις τῆς Δημ. Σχολῆς Κάτω Βαρωσίων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πτυχιούχου τοῦ Διδασκαλείου Ἀθηνῶν κ. Μιχ. Χησίμου, συγγραφέως διδακτικῶν βιβλίων.

Ἀπόπειρα αὐτοκτονίας.

Τὴν π. ἑβδομάδα Ὀθωμανὶς μήτηρ 4 ὀρφανῶν τέκνων ἀπεπειράθη αὐτοκτονίαν δηλητηριασθεῖσα, ὡς μὴ δυναμένη νὰ διαθρέψῃ τὰ τέκνα της, ἐσώθη δὲ ὑπὸ τῆς ἐγκαίρως παρασχεθείσης ἰατρικῆς βοηθείας.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

Ἡ ἔλλειψις τοῦ πετρελαίου ἀπέβη κατ' αὐτὰς πολὺ δυσαρέστως ἐπαισθητή, διότι πολιορκεῖται κρισιμοτάτως ἡ ἀποθήκη ὑπὸ τῶν πολιτῶν, συγκρουομένων τῆς νὰ προφθάσῃ νὰ προμηθευθῇ τοιοῦτο.

Ὁπωσδήποτε οἱ ἀγοράζοντες χονδρικῶς πετρέλαιον πληρώνουσι κατὰ τὴν διατίμησιν, ἐνῷ οἱ λιανικῶς ἀγοράζοντες τοῦτο, καὶ εἶνε αἱ πτωχότεραι τάξεις, ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώνωσιν ἐξ γρόσια τὴν ὀκᾶν καὶ ἄνω.

Εὐτυχῶς ἀναμένεται φορτίον πετρελαίου διὰ τοῦ αὐρίνου συμβατικοῦ ἄλλως ἡ στέρησις του θὰ ἀποβῇ τὰ μάλα δυσάρεστος.

Μικρα Χρονικα

ΓΑΜΟΙ. Τῇ π. Κυριακῇ ἠυλογήθησαν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου συμπαρισταμένου καὶ τοῦ Πανοσιολ. Καθηγουμένου Κύκκου κ. Κλεόπα οἱ γάμοι νεαροῦ καὶ εὐανθοῦς ζεύγους τοῦ ἐγκρίτου ἐν Λεμεσῷ ἰατροῦ κ. **Χριστοφ. Τορναρίτου** καὶ τῆς ἀριστα μεμορφωμένης καὶ συμπαθεστάτης Δεσποινίδος **Ἀντιγόνης Ι. Φοκονομίδου** θυγατρὸς τοῦ ἀξιοτ. βουλευτοῦ καὶ Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης Κύπρου ὑπὸ τὰς εὐχὰς πολυπληθῶν συγγενῶν καὶ φίλων.

Οἱ εὐτυχεῖς νεόνυμφοι δεξάμενοι τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις ἀνεχώρησαν προχθὲς εἰς Πλάτρας πρὸς διαθερισμόν.

Συγχαίροντες τοῖς γονεῦσι τῶν νεονύμφων, εὐχόμεθα τούτοις πάσης εὐτυχίας ἀνάπλεων τὸν νεοπαγῆ οἶκον.

—Ἐν Λεμεσῷ ηὐλογήθησαν τῇ προπαρελθούσῃ Πέμπτῃ οἱ ἀξιοτ γάμοι τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐντίμως ἀποκατεστημένου καλλίστου νέου κ. **Κωνσταντίνου Παπαύλου** καὶ τῆς καλλίστης καὶ συμπαθεστάτης Δεσποινίδος **Εὐτέρπης Χριστοφάκη** ὑπὸ τὰς εὐχὰς πολυπληθῶν συγγενῶν καὶ φίλων.

Οἱ νεόνυμφοι δεξάμενοι τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις ἀνεχώρησαν ἐχειθεν ἀνελθόντες εἰς Λευκωσίαν παρὰ τοῖς συγγενέσιν αὐτῶν.

Εὐχόμεθα εἰς τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος πᾶσαν οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν.

◆◆◆

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ Λευκωσίας ἐξελέγη ὑπὸ τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου ὁ εὐέλπις ἐπιστήμων κ. **Ἀγαθόκλης Χατζηγαβριήλ.**

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθίσταται ὠδε γνωστὸν ὅτι συνέλευσις τῶν φορολογουμένων Ἑλλήνων Χριστιανῶν κατοίκων τῆς πόλεως Λευκωσίας θέλει συγκροτηθῇ ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Δημαρχείου Λευκωσίας τὴν Τετάρτην 8|21 Ἰουλίου κατὰ τὴν 11 π.μ. πρὸς σύσκεψιν καὶ ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπείας, δι' ἀνέγερσιν Παρθεναγωγείου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ νῦν ἐν χρήσει σχολείου Φανερωμένης, καὶ σύναψιν τοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτουμένου δανείου.

Λευκωσία, 7|7|15.

C. S. Cado
Διοικητής.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται ὠδε ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἑξῆς εἰς παιδία κάτω τῶν 14 ἐτῶν ἡλικίας νὰ ἀναχωρῶσιν ἐκ τῆς Νήσου ἐντὸς ἐὰν ἀποδείξωσι πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀρχῶν ὅτι πηγαίνουσιν εἰς τοὺς συγγενεῖς των.

Λευκωσία τῇ 1|7|15.

C. S. Cado
Διοικητής.

Σ.Σ. Κ.Φ. Εἰς τὸ μέτρον τοῦτο προέβη ἡ Κυβέρνησις ἕνεκα παραστάσεως τῆς αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως πρὸς αὐτήν, καὶ πιστεύομεν ὅτι συγχύνει τῆς εὐγνώμονος ἐπιφυλακτικότητος τοῦ Κοινοῦ σύμπαντος.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀναφερόμενοι εἰς τὴν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη γενομένην δήλωσιν ἡμῶν γνωστοποιοῦμεν καὶ αὐθις ὅτι ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Μονὴ παρέχει εἰς τοὺς εὐσεβεῖς Αὐτῆς ἐπισκέπτας καὶ προσκυνητὰς ἐκταήμερον φιλοξενίαν καὶ περιποίησιν.

Μετοχίῳ Κύκκου 15. 6. 1915.

Ὁ Ἡγούμενος Κύκκου
Εὐλόγιος.

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Τὰ βιβλία τοῦ Κράτους εἶναι ἕτοιμα.

Ἐπειδὴ ἐδημοσιεύθη ὅτι τὰ ἀναγνωστικὰ βιβλία τοῦ Ἑλλην. Κράτους δὲν ἐξεδόθησαν οὔτε πιστεύεται ὅτι θὰ ἐκδοθῶσι πρὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Νῆρέως, διαβεβαιοῦμεν τό τε Σεβ. Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον καὶ τὰς ἐνδιαφερομένας Σχολικὰς Ἐπιτροπὰς καὶ τοὺς κ. κ. Διδασκάλους ὅτι τὰ βιβλία ταῦτα εἶνε ἕτοιμα καὶ ἐντὸς τῶν θερινῶν διακοπῶν θὰ ἔχωσι κομισθῇ εἰς Κύπρον χάριν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολῶν ἐν αὐτῇ.

Πρὸς τὸν ἐκδότην τούτων κ. Μαντζελάκην ἐμετρήσαμεν σεβαστὸν ποσὸν καὶ, συμφώνως πρὸς τὸ συμβόλαιον ἡμῶν ἀπὸ τῆς 7 Μαΐου 1915, μέχρι τῆς 1ης προσεχοῦς Ἰουλίου θὰ μετρήσωμεν 5,000 δραχ. ἐπὶ πλέον, ὅτε τὰ βιβλία θὰ φορτωθῶσι διὰ τὴν νῆσον ἡμῶν.

Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἡσυχίας τῶν ἐνδιαφερομένων.

Λευκωσία, 25 Ἰουνίου 1915.

Γ. Ἀψιλάντης.

ΒΑΣΙΛΙΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Ὑψηλῇ Ἐντολῇ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω Ὑμῖν τὰς εὐχαριστίας τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀποσταλὴν τοῦ ποιήματος Ὑμῶν.

Ἀθῆναι τῇ 29 Μαΐου 1915.

Ὁ Γραμματεὺς
Μελᾶς.

Πρὸς τὸν κύριον
Ξενοφ. Σαρίκαν
Εἰς Πάφον.

ΕΞΑΙΣΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΧΗΜ. ΑΠΟΣΜΑΤΩΝ
ΜΑΡΤΥΡΟΥΣΙ ΓΕΩΡΓΟΙ ΚΑΙ ΓΑΙΟΚΤΗΜΟΝΕΣ

Κύριε Ν. Π. Λανίτη
Λεμεσόν.

Σᾶς πληροφορῶ εὐχαρίστως, ὅτι 80 Σάκκοι Χημικῶν Λιπασμάτων τύπου 0-12-6 τῆς ἐν Ἀθήναις Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων μάρκας "ΠΕΤΕΙΝΟΥ", τοὺς ὁποίους ἠγόρασα παρ' ὑμῶν, διέθεσα εἰς 60 διαφόρους γεωργούς, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐχρησιμοποίησαν εἰς τὴν καλλιέργειαν Φαβέττας καὶ Ὀρόβου.

Δυστυχῶς ὁ καιρὸς δὲν ὑπῆρξε ποσῶς εὐνοϊκός, διότι κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον αἱ βροχαὶ ὑπῆρξαν ἐν Λευκωσίᾳ καὶ τοῖς περιχώροις σπάνιαι καὶ ἐλάχισται. Ἐν τούτοις παρ' ὅλην τὴν ἐναντιότητα τοῦ καιροῦ ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις τῶν λιπασμάτων ἐφάνη καθαρώτατα.

Χωράφια λιπανθέντα καὶ βραχέντα κάπως ἀπέδωκαν ποσὸν ὄρόβου καὶ φοβέτας διπλάσιον ἄλλων χωραφίων παρακειμένων τῶν αὐτῆς ποιότητος, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχον λιπανθῇ.

Ὅταν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν (καὶ τὸ παρελθὸν χθὲς ὅλοι οἱ γεωργοὶ ἔνεκα προηγουμένων λιτάνευσαν), ὅτι οἱ οὕτω λιπανθέντες ἀγροὶ θὰ ἔχωσι πλουσιωτέραν τὴν ἀπόδοσιν καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, ὅτε θὰ σπείρωσιν ἐπ' αὐτῶν σῖτον ἢ κριθὴν ἄνευ νέας λιπάνσεως, θὰ εὑρεθῇ ὅτι τὰ λιπάσματα σὺν τῇ εὐνοίᾳ τοῦ καιροῦ θὰ σώσωσι τὴν γεωργίαν, ἡ ὁποία ἐν Κύπρῳ ὡς γνωστὸν εἶναι τὸ στήριγμα τῆς εἰκονομικῆς εὐημερίας πάντων τῶν κατοίκων.

Ταῦτα ὡς πρὸς τὸ λίπασμα τύπου 0-12-6

Ὡς πρὸς τὸ λίπασμα ἐπιφανείας τύπου 6-6-3, διὰ τοῦ ὁποίου εἴχετε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ λιπάνητε χάριν πειραματισμοῦ μερικὰ ἀδύνατα κίτρινα καὶ σιριδιῶντα σπαρτὰ κριθῆς καὶ σίτου ἐν Λευκωσίᾳ, παρετηρήθη ὅτι εἰς τὰς πρώτας 20-25 ἡμέρας μετὰ τὴν λίπανσιν τὰ σπαρτὰ ταῦτα ἐδείξαν διαφορὰν καταπλήκτικήν. Εἰς τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν σπαρτῶν τούτων ὁ Γεώργιος Χ' Ζαρβοῦ διεκήρυττε λέγων ὅτι τὸ χωράφι του ὅταν καὶ ἄλλοτε τὸ ἐλίπανε μὲ αἰγόκοπρον δὲν εἶχε παραγάγει τοιοῦτο σπέρμα.

Δυστυχῶς ἡ ἐπακολουθήσασα μακρὰ κατὰ τὴν κρισιμωτέραν ἐποχὴν ξηρασία ἐμειρίασε σημαντικῶς τὴν πρώτην παρουσιασθεῖσαν διαφοράν.

***Ἀλλὰ τὸ μᾶλλον εὐχάριστον εἶναι ὅτι οἱ γεωργοί μας καὶ ἐξ ὅσων οἱ ἴδιοι ἐπειραματίσθησαν καὶ ἐκ τῶν λαμπρῶν ἀποτελεσμάτων ἅτινα εἶχον ἐν τῶν πειραμάτων ἅτινα ἐνήργησαν καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τὸ Γεφυρόν Τμῆμα ἐντεῦθεν, ἐπεσθησαν τελείως περὶ τῆς μεγάλης ὠφελείας τῶν χημικῶν λιπασμάτων καὶ εἶναι βέβαιος ὅτι κατὰ τὸ

Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος καὶ τὴν σύμπραξίν αὐτῆς μετὰ τῶν Συμμάχων ἄνευ οὐδενὸς ὅρου ὡς πρὸς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀκεραιότητος τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας.

Δὲν ἀρκεῖ πλέον νὰ μᾶς δίδεται ἡ κατηγορηματικὴ διαβεβαίωσις, ὅτι «τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος σύσσωμον μίαν μόνον γνώμην καὶ ἀπόφασιν ἔχει ὅπως οὐδὲ πέτραν παραχωρήσῃ τοῦ διὰ τόσων θυσιῶν καὶ θριάμβων ἀνακτηθέντος πατρίου ἐδάφους». Περὶ τούτου εἴμεθα σήμερον ὅλοι σύμφωνοι. Κατόπιν δὲ ὅλων τῶν συζητηθέντων, γνωσθέντων καὶ βεβαιωθέντων ἐπὶ τριῶν μηνῶν, κατόπιν τῶν ἀπροκαλύπτων πλέον δηλώσεων τῶν Βουλγάρων, ἀνακοινουτόντων ὅτι σκοπὸς τοῦ ἐθνικοῦ των προγράμματος εἶνε ἡ Θεσσαλονίκη καὶ βεβαιούντων οὕτω τὴν ἀναίσχυντον αὐτῶν ἁρπακτικότητα καὶ ἀδηφαγίαν, εἶνε προφανὲς ὅτι ὁ Ἕλλην ἐκεῖνος ὅστις θὰ διενοεῖτο κἂν νέας παραχωρήσεις θὰ ἦτο διὰ τὸ φρενοκομεῖον ἢ διὰ τὴν ἀγχόνην.

Τί ὠφελεῖ ὅμως τοῦτο ἐὰν ἀφ' ἑτέρου ἐγίνετο δεκτὴ ἀπερισκέπτως ἡ σύμπραξις τῆς Ἑλλάδος ἄνευ τῆς ἐδαφικῆς αὐτῆς ἀκεραιότητος, ἀφοῦ αὐτὸ θὰ εἶχεν ἀσφαλῶς ἐν ἀποτέλεσμα ἰσοδύναμον πρὸς τὸ τῆς παροχωρήσεως; Μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης αἱ κυβερνήσεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως οὐδεμίαν ἠθέλησαν νὰ δώσουν ἐγγύησιν ὡς πρὸς τὸν σεβασμὸν τῆς ἐδαφικῆς ἡμῶν ἀκεραιότητος· τοῦτο δὲ ὅπως δυνηθῶσι νὰ κάμουν ἔλεγθερον ὑποσχέσεις τῇ Βουλγαρίᾳ εἰς βάρος ἡμῶν. Ἐὰν δὲ ἡ Ἑλλὰς διέπραττε τὴν ἀσύγνωστον μωρίαν νὰ συμπράξῃ ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας, θὰ ἐπέτρεπε τοῖς «συμμάχοις» τὴν αὐθαίρετον «διαρρύθμισιν» τῶν συνόρων ἡμῶν χωρὶς νὰ εἶνε εἰς θέσιν, ἐξασθενήσασα διὰ νέου πολέμου, ν' ἀντισταθῇ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐπιζητουμένης ἀδικίας.

ΜΙΧΑΗΛ Σ. ΚΕΠΕΤΖΗΣ

Γραφειοπόλεμος τῶν ἐχθρικῶν πρεσβειῶν ἐν Ἀθήναις.

—Γερμανικὴν ἀνακοινωθέν.

Ἡ Ρωσσικὴ Πρεσβεία ἐδημοσίευσεν ἀνακοινωθὲν αὐτῆς πρὸς ἀναίρεσιν τοῦ ἀπὸ τῆς Γερμανικῆς Πρεσβείας ἀνακοινωθέντων περὶ τῶν πολεμικῶν ἀτυχημάτων τῶν ρωσικῶν ὅπλων ἐν τῷ Ἀνατολικῷ μετώπῳ τοῦ πολέμου, εἰς ὃ ἀνταπαντᾷ ἡ Γερμανικὴ Πρεσβεία ὡς ἑξῆς:

«Αἱ διαδόσεις, αἱ λεγόμεναι «σκόπιμοι, αἵτινες κατ' ἐντολὴν τῆς Γερμανικῆς Πρεσβείας ἀουστόλως διασπείρονται», δὲν ἐπιδιώκουσι τὸν σκοπὸν νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν ἐν Ἑλλάδι κοινὴν γνώμην, ἀλλὰ προτίθενται ἁπλῶς νὰ παρέχωσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν τὰ μέσα νὰ σχηματίσῃ ἰδίαν γνώμην ἐπὶ τῇ βάσει ἀναμφισβητήτων καὶ αὐθεντικῶν εἰδήσεων. Δὲν σκοπεῖται δὲ ἐντεῦθεν ν' ἀντικρούσωμεν καθ' ὅμοιον, ἀνοίκειον τρόπον τὰς μομφὰς τοῦ κ. Πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσσίας, τὰς «ἐπὶ καταφώρῳ διαστροφῇ τῆς ἀληθείας» καὶ «ἐπὶ ἀπορρήτῳ πρὸς ἐξύθησιν εἰς ἱεροσυλον παραβίασιν τοῦ καθήκοντος». Ἀ κατανόητον καθ' ἡμᾶς εἶνε, διατί ὁ κ. Πρεσβευτὴς ἐθεώρησεν ἐπιβαλλόμενον νὰ ἐξάρῃ διὰ τόσων λέξεων «τὸν φλέγοντα πατριωτισμὸν τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ, τοῦ προστρέξαντος τὴν πρώτην τῆς ἐπιστρατεύσεως ἡμέραν νὰ ἐγγραφῇ ὑπὸ τὰς σημαίας», διότι ἡμεῖς μεθ' ὅλου τοῦ κόσμου θεωροῦμεν τοῦτο ὡς τι οἰκεῖον ἐνοσύμενον δι' ὅλους τοὺς φιλοπάτριδας λαούς. Τὴν δὲ κρίσιν περὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπιτυχιῶν τῶν Γερμανικῶν καὶ Αὐστρουγγρικῶν στρατευμάτων εἰς τὸ Ρωσσικὸν θέατρον τοῦ πολέμου ἐπαφίεται εἰς τοὺς εἰδήμονας στρατιωτικοὺς, εὐέλπιστοῦμεν ὅτι τὰ περαιτέρω γεγονότα θὰ δικαιώσωσιν ἡμᾶς.

Πάσῃ ὅμως δυνάμει διαμαρτυρόμεθα κατὰ τῆς μομφῆς ὅτι ἐκ μέρους Γερμανῶν ἐγένετό ποτε καθ' οἱανδήποτε τρόπον ἀπόπειρά τις νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν ἐξευτελισμόν νὰ ἐκβιάσῃ τὴν ἐλευθέραν αὐτῆς χρῆσιν». Τὸ τοιοῦτον δὲ θὰ ἦτο μέγας κόπος λόγω τῆς καθ' ὅλα ἐκείνου ὠφελίμου ὑπ' αὐτῶν «συναισθήσεως περὶ τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς ὑπεροχῆς τῆς Συνεννοήσεως».

Ἀναγνωρίζοντες πλήρως τὸ ἀπαραβίαστον τῆς Ἑλλάδος δυνάμεθα νὰ ἐκλείψῃ τὰς συμπαθείας αὐτῆς καὶ δὲν κρίνῃ εὐκρινῶς, ποῦ ἔγειται τὸ συμφέρον αὐτῆς» ἐρωτῶμεν ἡμεῖς. Τὸ συμφέρον αὐτῆς κεῖται πρὸς τὸ μέρος τῆς Συνεννοήσεως, ἡ ὁποία μηνῶν προσπαθεῖ τὴν Ἑλλάδα νὰ περιλάβῃ εἰς πόλεμον πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὅπως δώσῃ ταύτην ὁδὸν ἐπιθέλῃ εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἡ τις ἐνόμιζεν ὅτι δύναται νὰ διαθέσῃ τὴν Καβάλλαν, ἥτις τέλος τῇ, τὴν Ἰταλίαν ὑπέσχετο τὰ Δωδεκάνησα καὶ μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (τὴν Σμύρνην καὶ τὴν Ἀϊτάλειαν), ἢ κεῖται τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ μέρος τῶν Κεντρικῶν Δυνάμεων, αἵτινες δὲν ἀπαιτοῦν παρὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιχειρήσεις τυχοδιωκτικὰς, ἀλλὰ, πλήρη ἔχουσαι συναίσθησιν τῶν ἐθνικῶν πόθων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, κατὰ τὴν σύναψιν τῆς εἰρήνης ἐντρονώτατα θὰ ὑπερασπίσωσιν τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα αὐτοῦ;

Κόμης Μέρμπαχ
Πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας.

—Νέον Ρωσσικὸν ἀνακοινωθέν.

Ἡ Ρωσσικὴ πρεσβεία προέβη τῇ 16)29 Ἰουνίου εἰς νέον ἀνακοινωθὲν τὸ ἑξῆς:

«Αἱ ἐγειρόμεναι καθημερινῶς συζητήσεις ἐν Ἑλλάδι ἐν σχέσει πρὸς τὴν πορείαν τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν συμμάχων Ἀυσάμεων καὶ ἰδίᾳ τοῦ μετώπου τῆς Γαλικίας, ἐπιβάλλουν εἰς τὴν Πρεσβείαν τῆς Ρωσσίας τὸ ἀπαραίτητον καθῆκον νὰ προλάβῃ τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν ἀπὸ τῶν κακοβούλων φημῶν, ἃς Γερμανοί τινες πράκτορες διαδίδουσι μὲ τὸν προφανῆ σκοπὸν νὰ ἐπηρεάσουν δι' ἀχαρακτηρίστων μέσων τὴν γνώμην, ἣν αἰσθάνονται, ὅτι θὰ τοὺς διέφευγεν ἀσφαλῶς, ἂν ὑπεχρεοῦντο νὰ εἴπωσι τὴν ἀλήθειαν.

Ἡ γνώμη τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου εἶναι πολύτιμος εἰς τὰς Δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως· πολὺ ὀλιγώτερον διὰ τὰ ὠφελήματα ἅτινα ἠδύναντο ἐξ αὐτῆς νὰ προσπορισθοῦν, παρὰ διὰ λόγους ἠθικούς, παραδόσεων καὶ ἱερούς. Ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐδέποτε θὰ δώσῃ πίστιν εἰς καταφανεῖς διαστρεβλώσεις τῆς ἀληθείας, ὁποῖα ἡ ἐκμηδένησις τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Ρωσσίας ἢ ἀκόμη ἡ ἀνάγκη, ἐν ᾗ εὑρίσκεται ἡ Μεγάλη Αὐτοκρατορία νὰ συνάψῃ χωρισὶν εἰρήνην.

Ἂς μὴ ἐπαφίεται τις νὰ ἐξαπατᾶται ἐκ μιᾶς προσκαίρου ὑποχωρήσεως ἐν τῷ μετώπῳ τῆς Γαλικίας. Ἡ Ρωσία, ἐν πλήρει συμφωνίᾳ μετὰ τῶν Συμμάχων, θὰ χωρήσῃ ἀποφασιστικῶς μέχρι τοῦ τέρματος τῆς ὁδοῦ, εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἀναμένει βεβαίαν τὴν νίκην. Ἂν αἱ Δυνάμεις νῆς Συνεννοήσεως δὲν κρίνουν ἀναγκαῖον νὰ μεταχειρισθοῦν ἐν Ἑλλάδι μεθόδους παρομοίας τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, τοῦτο ὀφείλεται πρῶτον εἰς τὸ ὅτι ἔχουν συνείδησιν τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς των ὑπεροχῆς καὶ δεύτερον διότι δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν χώραν ταύτην, αἰώνιον φίλον, τὴν ταπείνωσιν παρομοίας ἐπιβουλῆς κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης της. Ἀξιοῦν ν' ἀφήσουν ἀκέραιον τὸ ἀπαράγραπτον δικαίωμα, ὅπερ ἔχει ἡ Ἑλλὰς νὰ καθορίσῃ τὴν ἐκλογὴν τῶν συμπαθειῶν της καὶ νὰ ἔχῃ ἐλευθέραν τὴν ἀντίληψιν τῶν συμφερόντων της».

Σημ.—Τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦτο, ὅπερ εἶνε ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Πρίγκηπος Δεμιδώφ παρήγαγεν εἰς ὅλους τοὺς κύκλους βαθεῖαν ἐντύπωσιν.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ

12)6.- Τὸ ἄρθρον τοῦ ἡμιεπισήμου ὀργάνου τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως «Ἐθνικὰ Δίκαια» ἐπὶ σχολιάζον τὰς προσπαθείας τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως πρὸς ἀνασύστασιν τοῦ Βαλκανικοῦ Συνδέσμου, οὗτινος τηλεγραφικὴν περίληψιν ἐδημοσιεύσαμεν ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Βουλγαρικὸς λαὸς γνωρίζων καλῶς τοὺς γείτονάς του, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἐνέκρινεν οἱανδήποτε ἐνέργειαν ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκ μέρους οἱασδήποτε Κυβερνήσεως, πρὶν ἡ δρισικῶς ἐπανορθωθῶσιν αἱ συνέπειαι τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς δολιότητος τῶν πρώτων συμμάχων μας. Πρὸς τούτοις οὐδεὶς πλέον πιστεύει ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ τοὺς πιστεύσωμεν.

Περὶ Βαλκανικοῦ Συνδέσμου δύναται νὰ γείνῃ λόγος μόνον ὅταν πραγματικῶς διευθετηθῶσιν αἱ μεταξὺ τῶν πρώην συμμάχων διενέξεις ἀναλόγως τῶν γενομένων παρ' ἑκάστου θυσιῶν κατὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γεωγραφικῶν καὶ ἐθνολογικῶν φαινομένων.

Ἐλαῖα ἐγχώρια *πρώτης ποιότητος πωλοῦνται χονδρικῶς εἰς ἡμᾶς συγκαταβατικὰς εἰς τὸ ἐν Λευκωσίᾳ Κατάστημα τοῦ κ. Χ. Ι. Χαχαριάδου.*

ΕΛΛΗΝ. ΣΑΠΩΝΟΠΟΙΕΙΟΝ
Α. Β. ΡΗΓΑ & ΥΙΟΥ
ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ
ΚΑΡΟΥΑΝΑ ΥΙΟΙ
ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

Ο ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

27)4 Ἰουλίου, Παρίσιοι.- Τὴν χθεσινὴν νύκτα μεγάλη ἐπεκράτει ἀνησυχία, ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἀνεκοίνωσαν, ὅτι αἱματηρῶς ἀπέκρουσαν τοὺς Βρεττανούς.

Τὸ ἀληθὲς εἶνε, ὅτι οἱ Βρεττανοί, ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ πυροβολικοῦ, ἐνίκησαν τὸν ἐχθρὸν ἐν Βελγίῳ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν ὄχθην τῆς διώρυχος Ὑζὲ—Ὑπρ καὶ ἐκυρίευσαν διάφορα χαρακώματα.

Ἡ μάχη εἰς Ἀρρᾶ ἐξακολουθεῖ ἔτι ἀγριωτάτη περὶ τὸν σταθμὸν Σουσιέ, ὅστις παραμένει ἔτι εἰς χεῖράς μας παρὰ τοὺς ἐπανειλημμένους ἀγῶνας τῶν Γερμανῶν.

Οἱ Γερμανοὶ ἐβομβάρδισαν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τὸ Ἀρρᾶ. Ἡ μάχη εἰς Ἀργκὼν εἶνε ἀδιάκοπος. Τὸ γαλλικὸν πυροβολικὸν συχνὰ ἐκάλυψε τὰς ἐπιτιθεμένας φάλαγγας διὰ παράπετασμάτων πυρός. Τὸ ἀνακοινωθὲν προσθέτει, ὅτι δὶς οἱ Γερμανοὶ ὁλοσχερῶς ἀπεκρούσθησαν εἰς τὰ ὑψώματα τοῦ Μώσα. Οἱ Γερμανοὶ ἀνέλαβον τὴν ἐπίθεσιν εἰς Πεαλεπιὲρ καὶ ἐπεχείρησαν δύο ἐφόδους εἰς διαφόρους θέσεις εἰς ὃ δάσος ὁλοχερῶς ἀνεκόπησαν ὑπὸ τοῦ πυρὸς πυροβολικοῦ καὶ τῶν τυφεκίων, ὅπερ ἐπροξένησε βαρείας ἀπωλείας.

Παρίσιοι.— Ἐπίσημος ἀνακοίνωσις ἐξαίρει τὴν ἀποτυχίαν τῆς γερμανικῆς ἀποπείρας μὲ ἀ μεγάλων δυνάμεων ὅπως ἀποκόψωσι τὰς συγκοινωνίας μετυξὺ Βερτὼν καὶ Σιαλὼν ἤτις ἀνεκόπη ἐντελῶς εἰς 200 ὑάρδας.

Παρίσιοι.— Οἱ Βρεττανοὶ ἀπέκρουσαν πολλὰς ἐφόδους κατὰ τῶν χωμάτων ἅτινα ἐκυρίευσαν τὴν χθεσινὴν νύκτα νοτιοδυτικῶς τοῦ Πιλκὲμ συλλοβόντες 80 αἰχμαλώτους καὶ προξενήσαντες βαρυτάτας ἀπωλείας. Οἱ Γερμανοὶ ἐβομβάρδισαν τὸ Ἀρρᾶ εἰδικῶς τὴν Μητρόπολιν διὰ ὀβίδων ἐμπρηστικῶν ὡς καὶ τὰς Ρήμας. Ἀνεκατελάβομεν τμῆμα τοῦ χαρακώματος ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων τοῦ Μώσα, τοῦ κυριευθέντος ὑπὸ τῶν Γερμανῶν τὴν 27)6 καὶ ἐπροχωρήσαμεν πέρα τούτου. Σφοδρὰ ἐχθρικὴ ἀντεπίθεσις, ἐσωρεύθη ὑπὸ τοῦ πυρὸς μαζὶ καὶ σράπνελ, τῶν λειψάνων τῶν Γερμανῶν φευγόντων ἐν ἀταξίᾳ. Ὑπάρχει ὑποτροπὴ τῆς δραστηριότητος τοῦ ἐχθρικοῦ πυροβολικοῦ εἰς τὰ Βόσγια.

ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

23)6 Ἰουλίου Πετρούπολις.—Ἡ Ρωσικὴ τοπικὴ ἐπίθεσις εἰς τὴν διεύθυνσιν Ράδαμ κατέλαβε τὰ ταχύσκαπτα διαφόρων Αὐστριακῶν ταγμάτων. Ἀγρία μάχη κατὰ τὴν 2αν καὶ 3ην Ἰουλίου ὑπῆρξε μεταξὺ τοῦ Βιστούλα καὶ Μπάκ. Ἡ ἐπίθεσις τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ τοῦ χειμάρρου Οὐτάνκα ἐπιτυχῶς ἀνεχαινίσθη. Αἱ ἐχθρικαὶ ἀπόπειραι πρὸς προέλασιν εἰς τὴν διεύθυνσιν Φλὸς καὶ Κρασοστύβε εἰς τὴν ἐπαρχίαν ὅπου ὁ ποταμὸς Βολίτζα ἑνοῦται μετὰ τοῦ Βιέπρζ συνεπήγαγον ἀπεγνωσμένην μάχην κατὰ τὴν 2αν καὶ 3ην Ἰουλίου καθ' ἣν αἱ ἀπώλειαι τοῦ ἐχθροῦ ὑπῆρξαν βαρεῖαι. Ἡ Ρωσικὴ ἐπισθοφυλακὴ συνεράτησε τὴν κατὰ τοῦ ποταμοῦ Γνιλαλίπα ἐπίθεσιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ ὑπεχώρησε κατὰ τὴν νύκτα τῆς 3ης Ἰουλίου εἰς Φολοταιαλίπα.

Λονδίνον 24)7 Ἰουλίου. Πετρούπολις: Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀουπλὶν ὁ ἐχθρὸς μετὰ κρατερὰν μάχην τῇ 4)17 ἐπροχώρησεν εἰς τὸ μέτωπον μεταξὺ Κράνσκι καὶ τοῦ ποταμοῦ Φλπρζ. Πᾶσαι αἱ γερμανικαὶ ἐπιθέσεις τῇ πρωΐᾳ τῆς 3)17 καὶ τῆς 4)17 μεταξὺ τῶν ποταμῶν Φλπρζ καὶ Βούγκ μέχρι Σόκαλ ἀπεκρούσθησαν. Συνελάβομεν ἑκατοντάδας αἰχμαλώτων.

Πετρούπολις: Ἡ ἐπιθετικὴ πορεία τοῦ ἐχθροῦ ἀνατολικῶς τοῦ Κράνσκι ἀνεκόπη ὑπὸ πλήγματος δεθέντος κατὰ τῆς πλευρᾶς του τὴν Κυριακὴν καὶ τὴν Δευτέραν νύκτα βορειοδυτικῶς τοῦ Βιλκολάϊζ, ὅπου ἐπροξένησαμεν βαρείας ἀπωλείας, συλλαβόντες δισχίλιους αἰχμαλώτους ἐκ τῶν περὶ τὰ δισχίλια ἐχθρικὰ πτώματα ἐκάλυπτον τὸ μέτωπόν μας· ἡ μάχη ἦτο ἀπεγνωσμένη. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπεκρούσαμεν νέας ἀποπείρας πρὸς ἐπίθεσιν μεταξὺ Φλπρζ καὶ τοῦ Βούγκ.

Τὰ πάντα ἦσυχον εἰς τὸν ἄνω Βούγκον, τὸν Ζηκταλίπα καὶ Δνείστερον.

ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Ρώμη 23)6 Ἰουλίου.—Τὰ χαρακτηριστικὸν τῶν πολεμικῶν ἐνεργειῶν ἐφ' ὅλου τοῦ μετώπου εἶνε· ἡ ἐπιτυχὴς ἀπόκρουσις τῶν ἐν ἐπιθέσει γενομένων ἀπεγνωσμένων Αὐστριακῶν ἀντεπιθέσεων. Τὰ Ἰταλικὰ βαρέα τηλεβόλα ἐξακολουθοῦσι νὰ καταθρυμματίζωσι τὸ Μαλμπορκέτο προξενοῦντα εἰδικὴν βλάβην γῶθες εἰς Φορχένσελ αἱ Αὐστριακαὶ ἀντεπιθέσεις ὑπεστηρίζοντο ὑπὸ ἀγρίας τοῦ πυροβολικοῦ δράσεως· ἡ ἀνακοίνωσις λέγει ὅτι ἡ δρᾶσις αὕτη ἦτο ἰδιαζόντως σφοδρὰ εἰς τὴν περιοχὴν Κάρνια συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ πυρὸς τῶν πολυβόλων. Τὸ Αὐστριακὸν πεζικὸν τότε προσεπάθησε νὰ ἀνακαταλάβῃ τὰς ὑφ' ὑμῶν κτηθείσας θέσεις ἀλλ' ἡ ἀντεπίθεσις τῶν ἐντελῶς ἠττήθη μετὰ βαρειῶν ἀπωλειῶν. Οἱ Ἰταλοὶ ἐπίσης συνέλαβον 500 αἰχμαλώτους, δύο τηλεβόλα, μεγάλας ποσότητας τουφεκίων, πολεμοφόδια καὶ ὁλικὴν πολυβόλων. Οἱ Ἰταλοὶ ἀπανταχοῦ μετὰ τὴν ἀπόκρουσιν τῶν ἀντεπιθέσεων ἐκέρδισαν ἔδαφος. Οἱ αἰχμάλωτοι λέγουσιν ὅτι αἱ ἐκ τῶν Ἰταλικῶν τηλεβόλων ἀπώλειαι ὑπῆρξαν τελευταίως πολὺ βαρεῖαι.

Λονδίνον 24)7 Ἰουλίου.—Ρώμη: Ὁ βομβαρδισμὸς τῶν φρουρίων τοῦ Μαλποργκέττο καὶ τοῦ Πρεδίλ ἐξακολουθεῖ ἀποτελεσματικώτατα. 400 αἰχμάλωτοι συνελήφθησαν εἰς τὸ ὀροπέδιον Κάρσικο, ὅπου ἡ Ἰταλικὴ ἐπίθεσις ἀναπτύσσεται ἐπιτυχῶς.

Αἱ ἐκθέσεις λέγουσιν ὅτι ὀξεῖα μάχη διεξάγεται εἰς τὸ Ἰταλικὸν μέτωπον καὶ εἶνε προφανῶς περιωρισμένη. Ἡ γλῶσσα τοῦ ἀνακοινωθέντος ὅπερ λέγει ὅτι οἱ Αὐστριακοὶ κρατερῶς ἀνθίστανται καὶ ἐπανειλημμένως ἀντεπιτίθενται. Εἰς τὴν Ἰταλικὴν προέλασιν κατὰ μῆκος τοῦ Ἰζόντζο ὁ ἐχθρὸς ἀπέτυχε μέχρι τοῦδε νὰ ἀνακαταλάβῃ μίαν ἐντζαν ἐδάφους καίτοι προσφεύγουσιν εἰς τὰς εὐτελεστάτας μεθόδους, ὧν κοινοτάτη εἶνε δι' ἀποσπάσματα κατὰ κανονικὰ διαλείμματα νὰ ὑψῶσι τὰς χεῖρας σημαίνοντες παράδοσιν, καὶ ἔπειτα αἰφνιδίως πίπτουσι πηγνεῖς καὶ ἀποκαλύπτουσιν πυκνοὺς στόχους σκοπευτῶν. Τὸ ἀνακοινωθὲν μετὰ φρίκης προσθέτει ὅτι τοῦτο ἐφεξῆς μικρὰν θὰ ἔχῃ ἐπίδρασιν καὶ λέγει ὅτι παρὰ τὰς διαχερείας οἱ Ἰταλοὶ ἀρχηγοὶ καὶ τὰ στρατεύματα εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ ἐπιτύχωσι τοῦ σκοποῦ των ἀψηφοῦντες τὰς θυσίας. Ὁ ἐχθρὸς εἶνε δραστήριος ὡσαύτως ἐν Τυρόλῳ, Τρεντίνῳ καὶ Καρνίᾳ.

ΕΙΣ ΤΑ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΑ

Λονδίνον 23)6 Ἰουλίου.—Ἡ ἔκθεσις τοῦ στρατηγοῦ Ἅμιλτων περιγράφει τὰ γεγονότα τὰ ἐπακολουθήσαντα τὴν τελευταίαν μεγάλην προέλασιν εἰς Σακιρτερέ. Οἱ Τοῦρκοι ἀπεπειράθησαν νὰ ἀντεπιτεθῶσι κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς 29 Ἰουνίου ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ, τοῦ πυρὸς τῶν τουφεκίων καὶ τῶν τηλεβόλων τοῦ πολεμικοῦ «Σκορπίου». Ὑπολογίζεται ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἰς τὴν φάραγγα Νουλλάχ, εἰς τὴν περιοχὴν Κριθιᾶς ἀπώλεσαν 350 χιλ. περίπου νεκρούς. Οἱ Τοῦρκοι ἐν καιρῷ νυκτὸς προσέβαλον μὲ βόμβας τὸ βορειότερον ταχύσκαπτον τὸ κρατούμενον ὑπὸ τῶν Γούρκας ὥστε ὥρμησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ μετεχειρίσθησαν τὸ «Κουκρί» των διὰ πρώτην φορὰν μετ' ἐξαιρέτου ἀποτελέσματος. Οἱ Αὐστραλιανοὶ κατὰ τὴν 29ην καὶ 30 τοῦ Ἰουνίου ἔσχαν κρατερὰν συμπλοκὴν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀντεπιτιθεμένου μέχρις ὅτου ὁ ἐχθρὸς ἐντελῶς κατασυνετρίβη. Οἱ αἰχμάλωτοι βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ ἐπίθεσις αὕτη διετάχθη προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ Ἐμβὲρ πασᾶ παρὰ τὰς προηγουμένας αὐστηρὰς διαταγάς του νὰ παραμένωσιν ἐν ἀμύνῃ. Οἱ Τοῦρκοι κατὰ τὴν 2αν Ἰουλίου μετὰ βαρεῖς βομβαρδισμοὺς ἐπανέλαβον τὰς ἐπιθέσεις των κατὰ τοῦ Σακιρτερέ ἀλλὰ ὡς ἐκ τοῦ θανατηφόρου πυρὸς τῶν πεδίων τηλεβόλων καὶ τῶν τουφεκίων, ἰδίᾳ ἐκ μέρους τῶν Γούρκας, καὶ τῆς εὐστόχου βολῆς τῶν τηλεβόλων τοῦ πολεμικοῦ «Σκορπίου» ὁ ἐχθρὸς ὑπεχώρησεν ἐν ἀταξίᾳ παρὰ τὰς παρακελεύσεις τῶν ἀξιωματικῶν των. Ἀπαντοχοῦ πρὸ τῶν Βρετανικῶν γραμμῶν ὑπάρχουσι σωροὶ Τούρκων νεκρῶν. Ὁ στρατηγὸς Ἅμιλτων ὑπολογίζει ὅτι αἱ Τουρκικαὶ ἀπώλειαι ἀπὸ τῆς 28ης Ἰουνίου μέχρι τῆς 2ας Ἰουλίου εἶνε 5105 φονευμένοι καὶ 15 χιλ. πληγωμένοι. Οἱ Βρετανοὶ ἔχουσιν ἤδη συλλέξει 516 τουφέκια, 126, 400 σφαίρας καὶ 100 βόμβας, διαφόρους ἄλλους ἐξοπλισμοὺς κ. λ. π.

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Πετρούπολις 23)6 Ἰουλίου.— Τὸ Γερμανικὸν πολεμικὸν «Δόττλανδ» προηγεῖτο τῆς Γερμανικῆς μοίρας εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος τοῦ Δάντζιγκ ὅτε ἀνετινάχθη. Ἓν Ρωσσικὸν ἀντιτορπιλλικὸν ἐστρίψησε διὰ τοῦ ἐμβόλου του ἐν ὑποβρυχίῳ ἀποπειραθὲν νὰ πλησιάσῃ τὰ Ρωσσικὰ πολεμικά. Τὸ ὑποβρύχιον δὲν ἐφάνη πλέον, ἐνῶ ἡ βλάβη τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ εἶνε ἀσήμαντος.

Παρίσιοι.- Γαλλικὰ ἀντιτορπιλλικὰ ἐβομβάρδισαν χθὲς εἰς τὸν Ἀγγλικὸν πορθμὸν δύο ὑποβρύχια, ἐν τῶν ὁποίων ἐκτυπήθη ὑπὸ διαφόρων βλίδων πρὶν ἐξαφανισθῇ.

Τὸ ἐμπορικὸν Καρθαγένη» ἐτορπιλλίσθη ὑπὸ ὑποβρυχίου καὶ ἐβυθίσθη εἰς τὸ ἀκρωτήριον Ἕλλη ἐν Δαρδανελλίοις· 60 ἐσώθησαν, οἱ δὲ ἐξηφανίσθησαν.

Ρώμη.- Ἀνηγγέλθη ὅτι τὸ φορτίον τοῦ Γερμανικοῦ ἐμπορικοῦ «Βαυαρία» τοῦ περιορισθέντος εἰς Νεάπολιν κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου συνίσταται ἐξ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου πολυκρότων, 100 χιλ. τουφεκίων, 200 χιλ. κιβωτίων πολεμεφοδίων, ἓξ 4 διπλάνων μετ' ἀλλων μηχανημάτων, καὶ ἐξασυρμάτων καὶ τηλεβόλων· Μαξὶμ ἓξ 100 βομβῶν ἀεροπλάνων, 14 πεδινῶν τηλεβόλων καὶ 1000 τόννων λιθοκόλλας. Ἐπίσης περιεῖχε δύο τελείας ἐγκαταστάσεις ἀσυρμάτου καὶ σπουδαῖα στρατιωτικὰ ἔγγραφα ἅτινα εὑρέθησαν κεκρυμμένα εἰς τὴν ἀποθήκην.

ΤΑ ΑΠΛΥΤΑ ΤΩΝ ΑΥΣΤΡΟΪΤΑΛΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας κ. Σοννίνο ἀπεκάλυψεν ἤδη ὅτι ἡ Αὐστρία δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ὅπως κατὰ τὸν Ἰταλοτουρκικὸν πόλεμον καταλάβῃ τὴν Πρέβεζαν καὶ τὴν Χίον, καὶ τοῦτο εἶνε βεβαίως εὐτύχημα διὰ τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἤδη ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κ. Τιττόνη ὁμιλῶν ἐπὶ τῇ πανηγυρικῇ ἐπετείῳ τῆς Ἰταλογαλλικῆς ἑορτῆς ἐν Σολφερίνῳ νέας παιλειπαι ἀποκαλύψεις πολὺ διδακτικὰς διὰ τὰ μικρὰ κράτη.

—Ὁ λόγος τοῦ Τιττόνι.

Παρίσιοι, 12 Ἰουνίου.—Οἱ λόγοι τοῦ κ. Τιττόνι, κατὰ τὰς Ἰταλογαλλικὰς ἑορτάς, ὑπῆρξαν ἰδιαιτέρως σοβαροί. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας ὁμιλῶν κατόπιν εἰδικῆς ἐντολῆς τῆς Κυβερνήσεώς του, ἐξέτασε τὰ γεγονότα τὰ προηγηθέντα τοῦ πολέμου καὶ καθώρισε τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἰταλίας. Ἀπέδειξε, μετ